

– Det finnes ikke fattige barn, bare fattige foreldre

– Barn som vokser opp i fattigdom lærer veldig fort ikke å ønske seg noe. De har ingen drømmer om sin egen framtid, sier Johanna Engen i Fattighuset i Oslo. Nær hundre tusen barn lever i det som defineres som fattige familier i Norge. Og tallet blir bare større.

Tema: **Fattigdom i Norge** **side 13-23**

Dørum tilbake

side 4-5

Kampanje

side 8-9

Ny kommisjon

side 10-11

02/11

Venstres medlemsmagasin

liberal

Folk først!

Venstre set folk først!

Denne budskapet planta seg meir enn nokon anna budskap etter landsmøtet i Trondheim i april – i partiorganisasjonen, i media, og – som det vonlegvis vil vise seg fram mot valet – blant veljarane.

«Folk først» gjekk att i fylkesdelegatane sine innlegg på talerstolen, i spaltane til kommentatorar i riks- og regionsaviser, og i bilete etter bilete på TV og i avisspaltane.

Venstre set folk først. Ja vel. Og kva ligg egentlig i det?

Framover kjem Venstre til å setje ekstra fokus på velferdspolitikken. Det gjer vi også i dette nummeret av Liberal. På landsmøtet i 2012 skal partiets synspunkt på velferd opp til ny debatt.

På knapt noko anna område i politikken er det større behov for å setje folk først. På knapt noko anna område er det i så stor grad systemet som får setje premissa for korleis menneske vert handsama, anten det er menneska som er tilsette eller menneska som er innom sjukehuset, eldreomsorga eller Nav-kontoret som pasientar eller brukarar.

Å setje folk først i velferds-Norge er ei stor oppgåve, fordi det inne-

ber meir enn politiske vedtak. Det inneber en mental snuoperasjon i fleire system som er van med sjølve å få vere premissleverandørar.

Dette kjem også til å prege valkampen. Høgre og Ap kjem til å rette kanonene sine hit, og velferd – helse, eldre, fattigdom – er blant dei sakene der lokalpolitikarane faktisk har høve til å gjere ein skilnad.

Valkampen i 2011 handlar ikkje om kva regjering vi skal ha etter 2013. Ingen må late seg lure til å tru det. Valkampen i 2011 skal handle om kva leiarship vi skal ha i våre kommunar og fylkeskommunar. Der må Venstres mange ordførarkandidatar gje eit klart alternativ: Eit sosialt ansvarleg leiarship med tydeleg liberal profil.

Venstre har alltid vore eit parti for sosialt ansvar, som har løfta sosiale reformar, prioritert dei som treng det mest og som har talt for dei svake i samfunnet. Men kanskje skal vi vere ærlege og innrømme at vi sjeldan har lukkast å hevde velferdssaker i valkampen. I 2011 kan vi gjere nettopp det ved at partiet samrøystes set **folk først**.

det ved at partiet samrøystes set **folk først**.

Lukke til i valkampen!

Tema: Fattigdom i Norge

Fattigdomsproblemet i Norge er uløst, og verst er det for barna.

I temadelen forsøker vi å finne årsakene og noen mulige løsninger. Per A. Thorbjørnsen skriver om borgerlønn, Toril Berge om de viktige enkelthistoriene, og Abid Raja forteller om Venstres tiltak.

side 13-23

Dørum er tilbake

Han skulle egentlig gi seg. Nå er han ordførerkandidat i Oslo.

side 4-5

Venstre-løftet

En oppmuntrende status før valgkampen.

side 6-7

Kampanje

Venstre-folk har lært mye av kunnskapskampanjen.

side 8-9

Grønn kommisjon

Venstre vil ha en ny grønn skattekommisjon.

side 10-11

Offensiv og tydelig

– Venstre prioriterer der det er påkrevd, sier Borghild Tenden.

side 12

Debatt

24-25

Meningsmålinger etc.

26

Generalsekretæren

27

Debatt etc.

28-29

Unge Venstre

30-31

Baksiden

32

Ansvarlig redaktør: Terje Breivik (terjeb@venstre.no). Redaktør: Kjartan Almennig (kjartan@liberal.no). Adresse: Møllergt. 16, 0179 Oslo. Telefon: 22 40 43 50. Telefaks: 22 40 43 51. E-post: post@liberal.no. Trykk: Zoom Grafisk AS. Foto ved redaksjonen eller fra Venstres arkiv, med mindre annet er angitt. Deadline neste nr: 16. september.

Klar til kamp for bedre kommuner

I høst stiller 6 877 kandidater til valg for Venstre, på et rekordhøyt antall lister. Etter valget skal vi jobbe for å gi lokalpolitikkerne våre enda mer makt.

Er du en av kandidatene på våre 311 lokale valglister? I så fall gjør du en uvurderlig jobb for å bygge Venstre som organisasjon. Vi kan snakke om listestilling så mye vi vil, men fremfor alt er vi avhengige av at folk faktisk sier ja, at de brenner for noe, og at de ønsker å være med på et stadig voksende og inspirerende Venstre-lag.

Det er sterkt av et parti med drøyt åtte tusen medlemmer å stille med så mange lokale kandidater. Og om du er en av dem som av forskjellige grunner har måttet si nei, så håper jeg du likevel er med oss i valgkampen – enten det handler om å stå på stand, være med på husbesøk, eller snakke pent om Venstre rundt lunsjbordet på jobb.

Først og fremst håper jeg du vil være med og ha det morsomt i valgkampen. For meg er sommer festivaltid, og de beste og morsomste valgkampene jeg har vært med på er de som har fortonet seg som rene Venstre-festivaler fra begynnelse til slutt. Det siste året har jeg møtt mange av dere på lokalpolitiske nettverkssamlinger over hele landet, og uansett hvor jeg reiser merker jeg en optimisme og et humør som gjør at jeg gleder meg til vi kommer ordentlig i gang med valgkampen i høst.

Vi er mange nye medlemmer, og de nye har også inspirert dem som har vært med en stund til å gå på enda en runde. Derfor tror jeg vi får en ny Venstre-festival i august og september – 6 877 kandidater, og mange medhjelpere, som danner et kraftfullt og samstemt liberalt lag.

Når valglokalene stenger mandag 12. september begynner jobben med å gjøre kommunene våre sterkere og bedre. På Stortinget jobber Borghild og jeg for å delegere mest mulig makt og innflytelse ned på kommunenivå. Der den rødgrønne regjeringen har sentralstyring som overordnet ideologi, vil Venstre at kommunene selv skal få bestemme åpningstider,

skjenketider, og en rekke andre saker som stortingsflertallet i dag insisterer på å overstyre.

I tillegg tynger staten kommunene ned med unødvendig byråkrati. En undersøkelse konsultantselskapet PwC har gjennomført for Kommunenes Sentralforbund viser at kommunene bruker 700 årsverk på direkte rapportering til staten, og at hver tredje kommune mener informasjonen som rapporteres er unyttig eller overflødig – det vil si at dette er informasjon kommunene ikke trenger selv, som de utelukkende samler inn fordi staten krever det. I lover, forskrifter og rundskriv pålegges kommunene stadig mer omfattende krav til dokumentasjon og rapportering, og det til tross for at selv 20% av de statlige representantene i undersøkelsen mener informasjonen som rapporteres er overflødig. Det er en tankeløs sløsing med ressurser som den rødgrønne regjeringen viser null vilje til å gjøre noe med. De ribber kommunene for meningsfylte

oppgaver og lesser dem i stedet ned med formaliakrav.

Denne regjeringen er det nå som skal få kommune-Norge med seg på gjennomføringen av samsamlingsreformen, en reform de færreste kommunene har fått tid til å forberede skikkelig. Jeg mistenker at denne regjeringen ser på kommunene som plagsomme lillebrødre som bare er til bryderi for den store, sentrale administrasjonen. Det er det motsatte av Venstres syn. Demokratiet bygges nedenfra og opp, ved at beslutninger fattes nærmest mulig dem det angår. Det er derfor vi ønsker oss sterkere og bedre kommuner – fordi det er der folkestyret begynner.

Det skal vi fortelle folk i høst. Og Venstre-festivalen skal vare lenger enn til 12. september.

Trine Skei Grande
leder i Venstre

Jeg mistenker at denne regjeringen ser på kommunene som plagsomme lillebrødre som bare er til bryderi for den store, sentrale administrasjonen.

En vel forberedt oppdagelsesreisende

Før valget i 2009 annonserte Odd Einar Dørum at han ville trekke seg tilbake fra den politiske hverdagen. To år senere er han ordfører kandidat for Venstre i Oslo. Hva var det egentlig som skjedde?

Karl Arthur Giverholt
Liberal har spurt Dørum om hva som har drevet ham til å treffe de valgene han har gjort, og invitert ham til å tenke høyt om den valgkampen han går inn i, og vervet han står til valg for.

Hvordan forbereder en erfaren politiker som deg seg til et valg hvor det er en helt ny posisjon som står på spill?

Den mentale omstillingen foran årets valg har vært en betydelig jobb. Jeg har aldri vært kandidat til en slik rolle før, og jeg har nok vært litt av en politisk fighter, en som fort kan bli upopulær. Men jeg har alltid vært løsningsorientert, og det er viktig som ordfører kandidat. Så det jeg har prøvd, er å gi meg selv litt mer ro. Jeg er en aktivist av personlighet, men jeg har hentet frem en trygghet på vegne av Venstre og en kjærlighet til byen og alt som kan skje her. Men det har også vært en intellektuell øvelse, i den forstand at byen står ovenfor reelle utfordringer, og hvordan skal man nå møte dem? Det har nesten vært som å begynne på skolen igjen, samtidig som jeg må ha med meg den ballasten jeg har. Jeg tenker for meg selv at jeg aldri skal høres ut som Tante Sofie, men prøve å ta lærdom av Tobias i tårnet. Skal jeg si noe, skal folk føle at det bidrar til noe, at det peker på en løsning. Det som driver meg er først og fremst en stor nysgjerrighet på de liv som leves, en lang livserfa-

ring med å la systemer jobbe for mennesker, og en betydelig kjærlighet til byen jeg bor i.

Venstre har hatt en nokså unik posisjon i Oslo i de siste valgperiodene. Hvilke utslag har det gitt for byens befolkning?

Vi gikk til valg i 1999 på at vi skulle gjøre noe med vedlikeholdsetterslepet på T-banen. Folk sier at politikere ikke går til valg på sånne ting, men det er jo tull. Venstre har gjort det, og i dag husker folk nesten ikke hvor dårlig kollektivtilbudet var for ti år siden. Vi har også gjennomført en snuoperasjon i Oslo-skolen, med byrådene Trine Skei Grande og Kjell Veivåg i spissen. Jeg tror vi har bidratt til at byen hverken er rød eller blå, men grønn, og vi har definitivt gjort vårt til at hele spekteret av kulturen – fra opera og symfoniorkester til Volapük, Grünerløkka lufthavn, Blitz og Hausmania – har fått blomstre. Oslo er dessuten en av Europas mest kompakte hovedsteder, og Venstre har vært dypt engasjert i at vi ikke får et amerikansk downtown, men at folk bor og trives over hele byen. Vi har tapt noen kamper også – mot høyhus i Bjørvika, blant annet – men har du tilstrekkelig fart, kommer du til å tape noe på veien.

Ordføreren i Oslo har jo en ganske formell rolle, hvor det er mye mottakelser av utenlandske dignitarier og middager

med høye glass og flerfoldige retter. Hvor komfortabel vil du være i den settingen?

Jeg tror jeg har et betydelig forbedringspotensiale når det kommer til smalltalk, men det blir jo også en del av min personlige utvikling. Ordførerne i Oslo har fylt rollen med sin personlighet, og jeg har sett at de har gjort det på en god måte. Det gjelder også Fabian Stang, som jeg må si har utviklet seg på en flott måte. Han har brukt sin positive energi, og jeg vil bruke min, om jeg skulle få sjansen.

I valgkampen konkurrerer vi med andre partier om å tiltrekke oss velgere. Hvor velutviklet er konkurranseinstinktet ditt i den sammenhengen?

Jeg er veldig bevisst på at en valgkamp er en konkurranse, men den konkurransen må ikke få den komiske siden hvor du tror at mennesker rundt deg ikke er i stand til å treffe selvstendige valg. Samtidig må den heller ikke få den naive siden at du ikke tør å tilby ditt eget syn. Du må være litt ekshibisjonist når du driver valgkamp. Det er viktig å tro på noe, og Venstres og min egen grunnholdning

er nettopp det at vi er ikke i blinde krefters vold. Jeg tror vi kan velge, og få til noe selv. Det er drivkraften, mer enn selve konkurransen.

Det er neppe mange som kjenner deg i dag som vil tenke

på deg som en spesielt sjenert person. Men jeg oppfatter likevel at det med å by på deg selv er noe du har måttet jobbet en del med?

Jeg har nok overvunnet sjenansen i mange sammenhenger. Det å tørre å stå i en situasjon, på stand eller i media, og eksponere seg selv, samtidig som man tar vare på sin egen integritet, det er en livserfaring som ikke er gitt, og det er ikke overførbart fra ett valg til et annet. For det er stadig nye mennesker som er der, og stadig nye erfaringer med samfunnet. Det å tenke positivt og å være løsningsorientert i møte med disse menneskene og erfaringene, det føler jeg er Venstres hovedspor. Det er det som har gjort at vi har hatt fremgang og med-

lemsvekst, i Oslo og ellers i landet.

Som listegeneral har du bidratt til at Venstre stiller lister i et rekordhøyt antall kommuner. Har du noen råd til ordførerkandidatene våre i andre byer og tettsteder?

Jeg skal være forsiktig med å gi råd, for det er mange ordførere i Venstre-land allerede, og de har betydelig mer erfaring enn meg. Det de har lært meg, er at de har blitt ordførere fordi de har vært ubeskjedne nok til å ville noe på vegne av kommunen sin, samtidig som de har hatt evnen til å inspirere mennesker til å løfte i flokk. Jeg tar med meg deres budskap, og den nysgjerrigheten og viljen bør inspirere alle i Venstre. De som har vært ordførere i Venstre, har lært meg at det er en meningsfylt jobb, og gitt meg mot til å ta valget om å stille som kandidat nok en gang.

karl.arthur@gmail.com

Dørum i aksjon på Sagene skole i Oslo.

Venstre-løftet

Kjartan Almenning

Det tok til dagen etter valet hausten 2009. Plutselig rant det inn medlemmer via innmeldingsskjemaet på nettsidene, og på Venstres hus var det plingf...

Nei, vent litt. Ein ting er at alle har høyrte den historia før, men i tillegg er det faktisk heilt feil. Det tok nemlig til lenge før hausten 2009. Vi må heile ni år tilbake i tid for å finne sist Venstre tapte medlemmer.

Sterk medlemsvekst

2003. Venstre sat i regjering og kjempa mot 2-talet på meningsmålingane. Valresultatet viste det tredje svakaste lokalvalet for partiet nokosinne. Men for første gang på mange år auka medlemstallet. På dette tidspunktet hadde medlemstala i partia gått dramatisk ned i mange år (med unntak for Frp). Ap hadde gått frå 128.000 i 1990 til 53.000 i 2001. Høgre hadde gått frå 146.000 til 62.000 i same periode¹. Venstre frå 11.000 til 6.000.

For dei andre partia har fallet halde fram. I 2010 hadde Ap 49.407 medlemmer. Høgre 26.172². Men Venstre har hatt vekst i 8 år på rad. I 2010 stoppa nåla på 8.627. Unge Venstre er på si side tredobla på fem år.

Vi har ein stor jobb framfor oss, men ikkje på så lenge eg kan hugse har vi vore betre førebudd.

Terje Breivik

Sterk listevekst

– Eg hadde ein draum om talet 311, fortalde Trine Skei Grande då ho annonserte til Landsmøtet kor mange kommunar Venstre stiller liste i ved haustens val. Og 311 lister vart det. – Det går ein debatt om det sviktande partipolitiske engasjementet i Noreg,

1. Hellevik, Ottar (2003): *Velgere, partier og representanter. Makt- og demokratiutredningens rapport 61.*

2. Bergens Tidende 15.03.2011

Snart to år etter at Venstre fekk seg ein ordentleg på trynet er det tid for å gjere opp status. Det er ein oppmuntrande jobb.

seier Trine. – Når eg diskuterer listestilling med folk frå andre parti, seier alle det same: Det har aldri vore så vanskeleg å få folk til å stille opp på lister ute i kommunane som i år.

Men for Venstre vart talet det høgaste sidan 1971. 6877 menneske stiller til val for partiet. – Det er eit fantastisk godt lag. Vi har ein stor jobb framfor oss, men ikkje på så lenge eg kan hugse har vi vore betre førebudd, seier generalsekretær Terje Breivik. – Det høyrer også med at talet aktive er i vekst. På Lokalpolitisk nettverk som vi har arrangert i opptakta til valet, har det til saman vore nesten 1200 deltakarar. Eg trur aldri vi har hatt så mange Venstrefolk innom same skoleringsopplegget.

Sterk politisk aktivitet

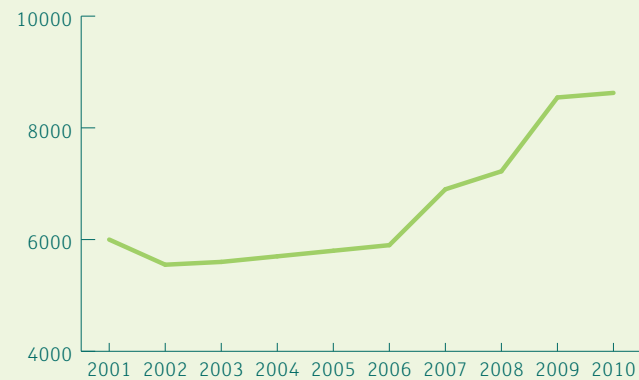
Venstres stortingsgruppe tel berre to medlemmer, men Borghild Tenden og Trine Skei Grande sitt aktivitetsnivå forbigår stortingsgrupper som tel det mangedobbelte. Med Borghild hakk i hæl toppar Trine statistikken over Stortingets mest aktive politikar. Adressevisa skriv: «Så langt i perioden har hun holdt 93 innlegg, stilt 97 spørsmål og fremmet 32 representantforslag. Det er fullt på høyde med hele stortingsbenken fra Nord-Trøndelag. Helt alene.»³

Og mediestatistikken syner at tomannsgruppa i 2011 ikkje har noko problem med å konkurrere med timannsgruppa i 2007 når det gjeld tal medieoppslag.

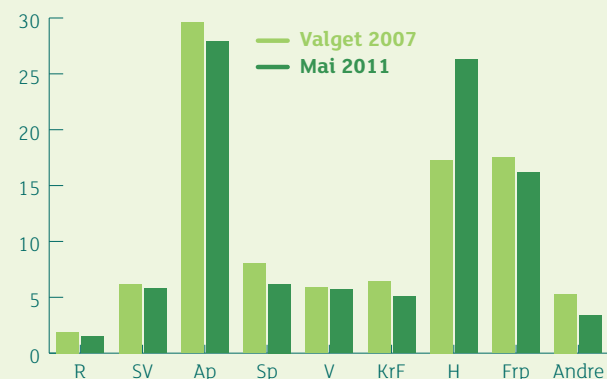
Sterke målingar

– Med auka synlegheit i media kjem auka oppslutning, meiner Breivik. – Det er nok av menneske i Noreg som er samde med Venstre sin politikk. Utfordringa er å få dei merksame på oss. Det

3. Adresseavisen 20.12.2010

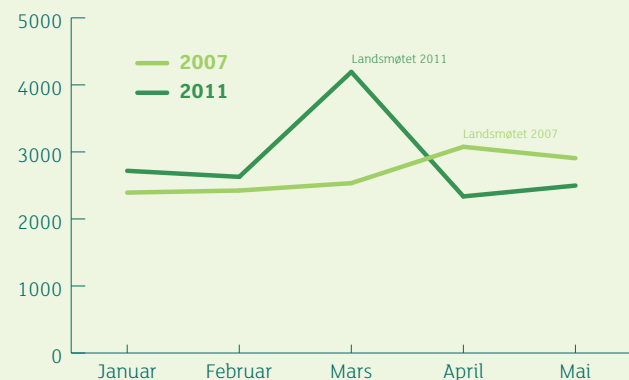

Medlemsutvikling i Venstre 2001-2010

Vekta gjennomsnitt av kommunevalsmålingar.

Kjelde: pollfolls.no 26.05.2011

Tal medieoppslag 2007 og 2011.

Kjelde: Retriever. Søkeord: Venstre.

løftet Venstre har opplevd på meningsmålingane i vår er nokså spesielt fordi det fell saman med eit løft for Høgre. Det er sjeldan, seier Breivik som trur dette skuldast at Venstre har lukkast i å treffe nokre nervar i ideologiske debattar om miljø og personvern, samstundes som ein har stått fram som ein viktig del av ein tydeleg opposisjon.

I mai hadde Venstre 5,3 prosent i snitt i stortingsmålingane, i følge pollfolls.no. Men viktigare denne våren er kommunestyremålingane. Same nettstad vektar kommunemålingane slik at Venstre kjem ut med 5,7. – Men det er ingen fasit, og uansett er det langt fram til valdagen og enno eit stykke att til målet på 6 prosent. Vi veit at Venstre ofte møter ein dupp på målingane om sommaren, seier Terje Breivik.

– Det viktige vi skal ha med oss inn i valkampen er at Venstre er i vekst. Det vil vi merke på mange måter i denne valkampen, og seinare. Vi er fleire medlemmer enn før, fleire lag enn før, fleire aktive enn før, og meir aktive enn før. Det gjev eit fantastisk utgangspunkt.

kjartan@liberal.no

Kunnskapskampanjen:

Mye nyttig å lære for Venstrepolitikere

Denne våren har kunnskapspolitikk stått i fokus for Venstre.

Kjartan Almenning

I 70 dager fra landsmøtets slutt til sommerens inntreden i juni har Venstrepolitikere over hele landet besøkt kunnskapsinstitusjoner – skoler, barnehager, biblioteker, organisasjoner, høgskoler og forskningsinstitutter. Kampanjen er lagt opp etter samme lest som Venstres bedriftskampanje høsten 2010.

– Målsettingen har vært å få større innsikt i hverdagen til de som jobber innenfor kunnskapfeltet hver dag, sier Venstres leder Trine Skei Grande. – Dette skal

legge det videre grunnlaget for den nasjonale, regionale og kommunale kunnskapspolitikken vår.

Besøk på folkebiblioteket i Sola

Sola Venstre i Rogaland kom tidlig i gang. – Som et av mange lokallag bidrar vi godt til at Rogaland Venstre skal besøke så mange kunnskapsinstitusjoner som mulig, sier Anja B. Endresen i lokallaget.

I forbindelse med den internasjonale bokdagen tidligere i måneden, avla Anja et besøk på Sola Folkebibliotek. – Bibliotekene er en viktig del av demokratiet som møtested i lokalesamfunnene, sier Endresen.

Utfordringer for bibliotekene

Et godt bibliotektilbud forutset-

ter at bibliotekene er velutstyrte, teknologisk oppdaterte og velbemannede med kvalifisert personale. Hva slags utfordringer så de ansatte både med hensyn til pålagte arbeidsoppgaver samt i forhold til hvordan de selv ideelt skulle ha ønsket at biblioteket fungerte?

– Det kom konkrete forslag fra de ansatte og disse er videreført videre til Venstre sentralt. En av sakene som allerede har blitt behandlet politisk i Sola kommune, er behovet for automatisering av bibliotekene. På den måten kan man avlaste de biblioteksansatte fra rutineoppdrag, og heller bruke deres ressurser til kunnskapsformidling, sier Anja B. Endresen.

Skolebesøk i Ski

I Ski i Akershus besøkte Camilla

Hille flere kunnskapsinstitusjoner, blant annet Verkstedveien skole. Skolen er et tilbud beregnet på elever som har spesielle behov, ulike lærevansker og sosial- og atferdsproblemer.

– Det var et utrolig flott besøk, og det er ikke tvil om at dette er et veldig viktig tilbud til ordinær skole for ungdom med noen ekstra utfordringer i livet, sier Camilla, som også arbeider med kampanjen for VHO.

Trygge relasjoner

På spørsmål om hva som var bra med Verkstedveien skole sammenlignet med skolene elevene gikk på før, var svaret var entydig. Elevene føler seg sett av læreren. Lærertettheten er så høy at de som trenger det kan få tett oppfølging.

– Det er akkurat det det handler

om. Barn og unge trenger trygge relasjoner for å kunne lære. Mange barn har ikke trygge og forutsigbare relasjoner hjemme, og da må vi skape dem i skolen. Nettopp derfor er skoler som Verkstedveien utrolig viktig, sier Hille.

Lærerrike besøk

Også veteranene deltar på kampanjen. – Det er lærerrikt og inspirerende å besøke skoler og barnehager, sier Odd Einar Dørum. Han har riktignok foretatt en solid dose slike besøk tidligere i karrieren. Som medlem i Stortingets utdanningskomité besøkte han samtlige skoler i sitt valgdistrikt i forrige periode.

– Dette er en veldig nyttig og flott måte å utvikle Venstres kunnskapspolitikk, sier Odd Einar. Han understreker viktigheten av å møte folk der hvor de jobber og

har sitt virke. – Jeg er opptatt av å lytte til de som kjenner feltet og de som vet hva som er utfordringene i hverdagen. Jeg har blant annet lært at flerkulturelle barnehager på Oslos østkant har en stor utfordring i å rekruttere personell som snakker godt norsk, og jeg har lært at stor befolkningsvekst i Ullern bydel fører til fulle skoler og behov for både flere lærere og flere lokaler, sier Dørum.

kjartan@liberal.no

Landskonferansen 2011:

Venstre fram mot 2013

Venstre inviterer alle folkevalde, tillitsvalde og vanlege medlemmer til landskonferansen «Venstre fram mot 2013» i Oslo.

På konferansen skal vi samle lokale erfaringar frå valet i 2011 og diskutere mål, strategi, og tiltak fram mot valet i 2013 – lokalt og nasjonalt.

Landskonferansen er eit årleg høve for alle Venstrefolk til å møtast til fagleg og sosialt opplegg, og er ein viktig arena for intern debatt og skoloring. På konferansen kan ein møte Venstres eigne toppolitikarar, vanlege medlemmer, og eksterne innleiarar frå kultur og akademia.

Tid: **Laurdag 8. og søndag 9. oktober**

Stad: **Thon Hotel Opera**

Påmelding, pris og oppdatert program:

<http://www.venstre.no/landskonferanse/>

Anja B. Endresen. Foto Joachim Steinbru

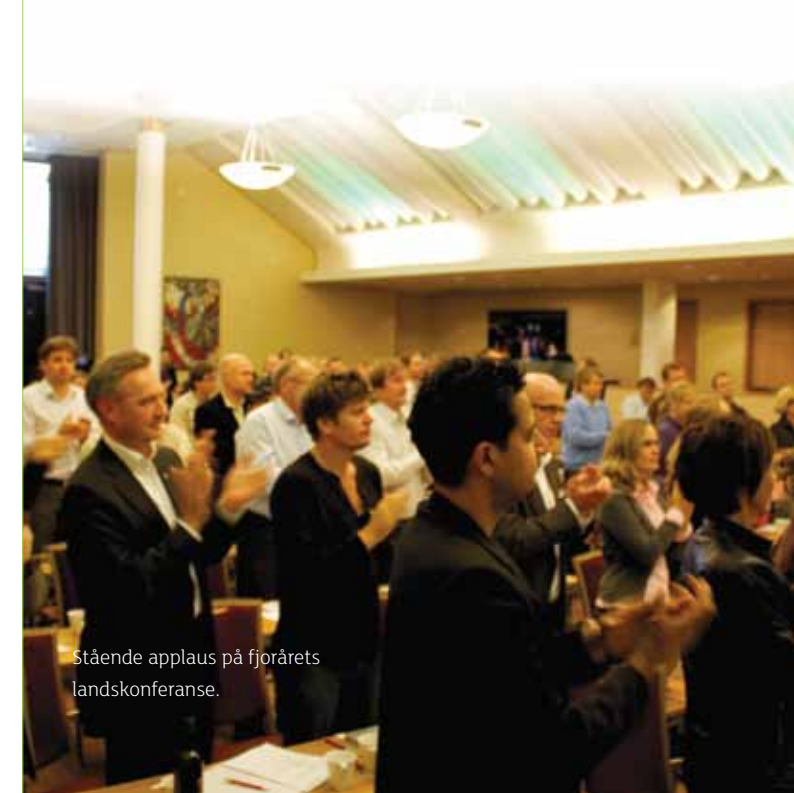
Camilla Hille.

Trine Skei Grande.

Odd Einar Dørum.

Stående applaus på fjorårets landskonferanse.

Venstre vil ha grønn skattekommissjon:

– Miljøvennlige forbrukervalg må lønne seg

Bare 15 prosent av forslagene fra Grønn skattekommissjon er gjennomført. – Vi vil ha en kraftig grønn skatteomlegging. Forbrukere og bedrifter må belønnes for å gjøre miljøvennlige valg, sier Venstres leder Trine Skei Grande.

Steinar Haugsvær

Det er Trine Skei Grande og Borghild Tenden som står bak Venstres forslag om en ny grønn skattekommissjon. Forslaget innebærer en kraftig omlegging fra rød til grønn skatt.

– Omleggingen innebærer at vi reduserer skatten for personer og bedrifter, samtidig som miljøavgiftene økes og unntak og avgiftsreduksjoner fjernes, sier Skei Grande.

Skattetrykket økes ikke

Enkelt forklart innebærer forslagene bl.a. lavere skatter og avgifter på miljøvennlige biler, og høyere skatter på såkalte bensinslukere.

– Det totale skattetrykket skal ikke økes. Det skal vris for å stimulere bedrifter, organisasjoner og personer til flere miljøvennlige valg. Det må rett og slett lønne seg å tenke grønt, understreker Skei Grande.

Lite gjort på 15 år

Det er 15 år siden daværende (og nåværende) finansminister Sigbjørn Johnsen fikk overlevert en rapport fra Grønn skattekommissjon. Kommisjonen skulle se på hvordan økonomiske virkemidler kunne brukes for å dreie økonomien i en mer miljøvennlig retning. Prinsippet om at forurenser skal betale, ble blant annet slått fast i utredningen.

I en gjennomgang fra Venstre til Stortinget dokumenterer partiet at bare 15 prosent av forslagene fra kommisjonen er gjennomført (se tabell). De fleste forslagene ligger

altså fortsatt i skuffen.

– Grønn skattekommissjon er på langt nær fulgt opp som forventet. En rekke forslag ligger urørt, og enkelte tiltak er også reversert etter først å ha blitt fulgt opp. I Venstres forslag til statsbudsjett for 2011 foreslo vi å flytte på 5,6 milliarder skatte kroner i mer miljøvennlig retning. Det er fullt mulig, men det krever vilje, sier Skei Grande.

Våre frie valg som forbrukere, produsenter og investorer representerer en av de viktigste faktorene for et bedre klima.

Trine Skei Grande

Nye muligheter

Hun mener skattesystemet og markedet må brukes langt mer aktivt i miljøets tjeneste.

– Dette er en side av miljøpolitikken det snakkes for lite om. Våre frie valg som forbrukere, produsenter og investorer representerer en av de viktigste faktorene for et bedre klima. Vi må skape en langt sterkere økonomisk motivasjon for klima- og miljøvennlig adferd.

I forslaget går Venstre inn for at de grønne skattene skal utgjøre om lag 25 prosent av alle skatte- og avgiftsinntekter når reformen er gjennomført (mot ca 6 prosent i dag).

– Mye har endret seg siden den første grønne skattekommissjonen i 1996, både når det gjelder kunnskap om miljø og kunnskap om skattesystemet. Det er på tide å se om nye steiner kan snus, påpeker Trine Skei Grande.

steinar@venstre.no

Lars Sponheim er lansert som leder av en ny skattekommissjon.

Fakta:

- NOU 1996: 9 «Grønne skatter – en politikk for bedre miljø og høy sysselsetting». Levert Finans- og tolldepartementet 6. juni 1996. Utvalget blir gjerne referert til som «Grønn skattekommissjon».
- Kommisjonen kom med en rekke anbefalinger til omlegging av skattesystemet i mer miljøvennlig retning.
- En gjennomgang fra Venstre viser at bare 15 prosent av forslagene fra kommisjonen er gjennomført.
- Venstre har i et representantforslag i Stortinget (Dok. 8:141 S (2010–2011)) foreslått at regjeringen setter ned en ny «grønn skattekommissjon» med sikte på å utrede en grønn skattereform som kan tre i kraft fra 2016.
- Trine Skei Grande lanserte på Venstres landsmøte 2011 Lars Sponheim som kandidat til å lede utvalgssarbeidet.

Tiltak	Gjennomført	Delvis gj.ført	Ikke gj.ført
Likebehandling av bensinavgiften og autodieselavgiften			X
Innføring av autodieselavgift på busser			X
Innføring av avgifter på gass brukt i kjøretøy			X
Tidsdifferensierte satser i bomringer		X	
Likebehandling av engangsavgifter på biler (avvikling av grønne skilt)		X	
Redusert transportstøtte til landbruk og fiskeri		X	
Ikke offentlig støtte til bygging av skogsveier		X	
Avvikling av frakttilskudd for bensin etc.		X	
Reduserte bevilgninger til samfunnsøkonomisk ulønnsomme veiprosjekter		X	
Avvikle støtte til kullgruvdrift på Svalbard			X
Øke CO2-avgiftene på alle anvendelser til 50,- pr. tonn på kort sikt og deretter videre opptrapping		X	
Økte SO2-avgifter		X	
Innføre piggdekkavgift		X	
Innføre differensiert årsavgift på tyngre kjøretøy	X		
Innføre refunderbare produktavgifter på avfall			X
Differensiert avgiftssystem for drikkevareemballasje		X	
Innføre sluttbehandlingsavgift på avfall	X		
Innføre miljødifferensiert årsavgift på fritidsbåter			X
Innføre avgifter på helse- og miljøskadelige stoffer		X	
Innføre veipricing			X
Innføre avgift på utslippskonsesjoner		X	
Innføre støyavgift på fly			X
Innføre miljødifferensierte avgifter på skip og skipsfart		X	
Innføre naturavgift (grunnrenteavgift)			X
Avvikle subsidierte kraftkontrakter med industrien	X		
Utvidelse av området for merverdiavgiften	X		

Revidert nasjonalbudsjett:

– Mer offensiv og tydelig kurs med Venstre

– Venstre prioriterer en målrettet satsing på noen områder hvor det er påkrevd at vi får en mye mer offensiv og tydeligere kurs, sier finanspolitisk talsperson **Borghild Tenden**.

Geir Olsen og Kjartan Almenning
To ganger i året kommer partiens reelle prioriteringer virkelige til uttrykk i Stortinget. Det er når statsbudsjettet behandles før jul, og når det revideres i juni. – Resten av året snakker partiene hverandre ofte etter munnen, men det som gjør budsjettene spennende er at forskjellene i prioriteringer kommer tydelig fram, sier Tenden til Liberal.

Tydelige prioriteringer

Venstre prioriterer en nødvendig satsing på skole, utdanning og forskning, en framtidrettet og nyskapende næringspolitikk, en ambisiøs miljø- og klimapolitikk og en målrettet politikk for fattigdomsbekjempelse. Alt er prioritert innenfor stramme økonomiske rammer som reduserer bruken av oljepenger i forhold til regjeringens forslag.

– Regjeringens forslag løser ikke de utfordringene Norge står overfor. Det er om mulig enda mer politikkfritt enn vanlig og det bekrefter det mønsteret vi har sett de siste årene, nemlig at regjeringen ikke har noen plan eller politisk retning for Norge som det styres etter, sier Tenden.

Svekket miljø- og klimainnsats

Venstre er spesielt bekymret over at den samlede miljøprofilen er

svekket med om lag 1 mrd. kroner. – Det er bekymringsfullt at kutt i de samlede bevilgningene til CO2-rensing på Mongstad ikke kompenseres med økt satsing på andre miljø- og klimaområder, som for eksempel kollektivtransport, klimaforskning, økt satsing på alternativ energi og miljøvennlig næringsvirksomhet.

Vil satse på framtiden

– Det er bred politisk enighet om at det er kunnskap vi skal leve av i fremtiden. Da må regjeringen satse, ikke bare prate. Nøkkelen til en god skole er bedre og mer motiverte lærere. Venstre prioriterer spesielt en økt satsing på å få bedre og flere lærere, og foreslår en samlet økt satsing med 400 mill. kroner. Dette er blant annet en ekstrabevilgning på 150 mill. kroner for kompetanseheving og lærerløft, og 125 mill. kroner til å rekruttere flere lærere, sier Tenden.

Flere nye bedrifter

Tenden understreker at vi trenger mange, mange flere nye bedrifter i framtiden om velferden skal sikres for kommende generasjoner. – Skal vi få dette til må vi legge til rette for at flere vil starte for seg selv – ikke minst flere kvinner. Da må vi ta bort alle diskriminerende regler og ordninger

for selvstendig næringsdrivende. Venstre foreslår derfor en samlet økt satsing på småbedrifter og næringsliv på 520 mill. kroner, samt en målrettet skattelette for næringslivet på om lag 1,4 mrd. kroner, sier Tenden.

Styrking av kollektiv- og togtilbudet

Det er behov for en forpliktende opptrappingsplan for å satse målrettet på jernbane. Derfor foreslo Venstre 10 mrd. kroner mer til jernbane enn noen andre da Nasjonal Transportplan ble behandlet i Stortinget sist vår. Derfor foreslo Venstre mer enn 1 mrd. kroner mer til jernbanen i vårt alternative statsbudsjett i 2011. Og derfor foreslår Venstre økte bevilgninger til jernbane, sykkelveier og øvrig kollektivtransport på 650 mill. kroner i revidert nasjonalbudsjett.

Målrettet

fattigdomsbekjempelse

Venstre vil først og fremst prioritere de som trenger det offentliges hjelp aller mest. – Vi har et spesielt engasjement i å få løftet flere fattige barn og

barnefamilier ut av fattigdom, og foreslår å bevilge samlet om lag 1 mrd. kroner til ulike tiltak for å bekjempe fattigdom, nasjonalt og internasjonalt, sier Borghild Tenden.

Venstre legger også opp til 1 000 flere sykehjemsplasser enn i regjeringens opplegg.

geir.olsen@stortinget.no
kjartan@liberal.no

For flere detaljer:

<http://www.venstre.no/statsbudsjett/>

Tema: Fattigdom i Norge

– Det finnes ikke fattige barn, bare fattige foreldre.

– Barn som vokser opp i fattigdom lærer veldig fort ikke å ønske seg noe. De har ingen drømmer om sin egen framtid, sier Johanna Engen i Fattighuset i Oslo. Nær hundre tusen barn lever i det som defineres som fattige familier i Norge. Og tallet blir bare større.

side 14-17

Fattigdom og borgerlønn

– Vi har løsningen, skriver Per A. Thorbjørnsen.

side 18-19

Fokus på velferdsdebatt

– Det er ekte liv det er snakk om, skriver Toril Berge.

side 20-21

Venstres tiltakspakke

– Ingen velger sin barndom, sier Abid Raja.

side 22-23

– Det finnes ikke fattige barn, bare fattige foreldre

Thomas Havro Hansen

– På fredager er det matutdeling, og da ramler det innom rundt seks hundre personer her, sier Johanna Engen. – De går ut igjen med både to og tre bæreposer med mat. Og så har vi alle de som kommer på mandager og tirsdager for å få klær, både til seg selv og barna sine. Vi har gratis frisør og gratis legehjelp. Og så har du alle som bruker huset til sosialt samvær, fordi de ikke har råd til å gå på pub eller kafé. Da går de heller på Fattighuset.

Johanna Engen er styreleder i Velferdsalliansen og presseansvarlig i Fattighuset i Oslo. Mer enn tusen mennesker er innom lokalene i Grønlandsleiret på Oslos østkant hver uke. Det er uføretrygdede, pensjonister, sosialklienter, folk på deltidsjobber med lave inntekter, og rundt 60% har innvandrerbakgrunn, forteller Engen. De yngste som kommer er 18 år, og den eldste er en dame på

96. Hun dukker opp på fredagene med ryggsekk og tar med seg mat til sin 84 år gamle nabo også.

Fattighuset mottar 350 000 kroner i statlig støtte hvert år. 150 000 kommer fra Oslo kommune. Resten er gaver og folk som jobber frivillig.

– Vi har attenårsgrense på Fattighuset, sier Engen. – Barn skal ikke være i en situasjon hvor de står i matkø. Det får da være visse grenser.

De eneste barna som er å se på Fattighuset er mindreårige asylsøkere som er i Norge alene. De får komme inn. Men heller ikke de må stå i kø.

Økende antall

Det finnes flere definisjoner på hva det vil si å være fattig. Ifølge EUs «risiko for fattigdom»-mål er du i faresonen hvis du har en inntekt som er lavere enn 60% av medianinntekten i landet du bor i. Etter denne definisjonen lever

over 90 000 norske barn i fattige familier. Det er mer enn 9 % av alle barn i Norge under 18 år.

Og uansett hva slags definisjon du bruker, så er tallet stigende.

– Det har vært en sterk økning i barnefattigdom det siste tiåret, sier Tone Fløtten, instituttssjef ved Fafos Institutt for arbeidslivs- og velferdsforskning. – Den viktigste forklaringen på økningen er at det har blitt flere økonomisk vanskeligstilte barn med ikke-vestlig innvandrerbakgrunn. Barn fra disse familiene utgjør mesteparten av de fattige barna i Norge.

Ikke-vestlige innvandrerfamilier har ofte mange barn, samtidig som foreldrene i disse familiene har en heller svak tilknytning til arbeidslivet, forteller Fløtten. – Enten har de ikke jobb i det hele tatt, de jobber lite, de har jobb med svært lav inntekt, eller de går inn og ut av arbeid, sier hun. – Når familien har lave husholdsinntekter samtidig som det er mange å

forsørge, blir inntekten lett under fattigdomsgrensen.

I norsk og vestlig sammenheng er det såkalt «relativ fattigdom» som betyr noe. Det er derfor definisjonene tar utgangspunkt i et lands eller et områdes medianinntekt. Har man en inntekt langt under medianinntekten vil man få problemer med å være med på det man regner som «vanlige» aktiviteter i et samfunn.

– Det er denne typen fattigdom man har sett en vekst i, og det er store variasjoner til levekårene i denne gruppen, sier Fløtten. – Noen har hatt svært lav inntekt over lang tid, mens andre kun opplever fattigdom i en kortvarig periode. Når det gjelder sosialhjelpsmottak har det i all hovedsak gått ganske kraftig ned det siste tiåret for befolkningen som helhet, med unntak av en liten økning i forbindelse med finanskrise.

Ikke storbyproblem

– Bare i denne lille kommunen er det mer enn 330 barn som vi vet lever under fattigdomsgrensen, sier Rita Sletner. – Man tenker ofte på fattigdom som et storbyproblem, men det er et problem som øker hos oss også.

Rita Sletner er teamleder for NAV i Eidsberg kommune i Østfold, en kommune med knapt 11 000 innbyggere. Venstre-folk kjenner henne som statssekretær i Odd Einar Dørums justisdepartement, som stortingskandidat for Venstre i Østfold, eller som assisterende generalsekretær i partiet fram til for et drøyt år siden.

Tallet på 330 barn i fattige familier er fra 2010. I 2006 lå tallet på rundt 200. Det betyr at antall barn under fattigdomsgrensen har økt med drøyt 65 % på bare fire år i den landlege Østfold-kommunen.

– Det henger nok sammen med antall sosialhjelpsmottakere,

sier Sletner. – Flere og flere faller utenfor, og det å falle utenfor blir tøffere og tøffere for hvert år.

Årsakene til økningen er mange og sammensatte, tror Sletner. Noen foreldre får rusproblemer. Andre mister jobben eller utsettes for sykdom eller ulykke, og så makter ikke det sosiale sikkerhetsnettet å veie opp for inntektstapet.

– Staten har satt opp normer for hva man skal klare seg med, og har lagt opp til at dette skal være kortvarige ytelser, sier Sletner. – Alt annet skal være utprøvd. Det vil si at du må selge bilen din og tømme bankkontoene dine, og

så kommer du kanskje aldri ut av denne kortvarige ytelsen. Over lang tid lever du da på et minimum.

Barn skal ikke være i en situasjon hvor de står i matkø. Det får da være visse grenser.

Johanna Engen

– NAV-reformen var veldig riktig, sier Sletner. – Det er mye bruduljer i systemet ennå, men da kan du jo tenke deg hvordan alle disse enhetene samarbeidet før de ble slått sammen. Hvordan var

det å være bruker i dette systemet før, når du ble sendt mellom alle disse etatene?

Til tross for NAV-reformen er hjelpeapparatet fremdeles bygget opp i fragmenter, forteller Sletner. – NAV har slått sammen noe, men veldig mye av helheten ligger likevel utenfor, ikke minst fordi NAV har attenårsgrense for de fleste av sine ordninger. Man må se hele familien under ett. Hvordan gjør man det, og hvem sitt ansvar er det?

Fragmenteringen begynner på departementsnivå, sier hun. Barnevern ligger i ett departement, NAV i et annet, skolen i et tredje. Og så slåss alle statsrådene for sine budsjetter. – Det er jobben til statsråden, sier Sletner. – Men dette forplanter seg helt ned i systemet, og det gjør at barn og familier kan bli flytende mellom etatene. Så har man kanskje et ansvarsgruppemøte hver tredje måned. Men et barns utvikling

– Barn som vokser opp i fattigdom lærer veldig fort ikke å ønske seg noe. De har ingen drømmer om sin egen framtid, sier Johanna Engen i Fattighuset i Oslo. Nær hundre tusen barn lever i det som defineres som fattige familier i Norge. Og tallet blir bare større.

Johanna Engen.
Foto: Tore Meek / Scanpix.

står jo ikke på vent.

Sletner etterlyser mer offentlig debatt om fattigdomsproblemet i Norge. – Hvor ofte diskuteres fattige barn i kommunestyre, eller til og med på regjeringsnivå? spør Sletner. – Det har blitt et usynlig problem. Og jeg tror det skyldes at man ikke helt vet hva man skal gjøre.

Ildsjeler

Fafos forskning viser at lokale ildsjeler er viktige for kommunenes fattigdomstiltak. De kommunene som har ansatte i sitt sosiale apparat som brenner for fattigdomsspørsmålet mener tiltakene fungerer bedre enn de andre kommunene, forteller Tone Fløtten.

– Men jeg tror ikke at dette er uttrykk for et generelt problem med manglende fattigdomsinteresse blant de ansatte i i kommunene, presiserer hun. – Det er riktig at vi har funnet at de kommunalt ansatte framhever betydningen av ildsjeler for å få til gode tiltak som kan bidra til å bedre barns levekår. Men det å lage tiltak for fattige barn er jo bare én av oppgavene som kommunens ansatte skal utføre, og da er det ikke overraskende at tiltak og prosjekter som drives av ildsjeler vurderes å fungere særlig godt. Inntrykket vi fikk når vi evaluerte de tilskuddsordningene som er innført viste at det fore-

går mye godt og verdifullt arbeid i norske kommuner, og at det er stor fantasi og variasjonsbredde i tiltakene.

Komme seg i jobb

At man står helt eller delvis utenfor arbeidslivet er en av de viktigste årsakene til fattigdom. Det beste virkemiddelet er dermed å sørge for at foreldrene kommer seg i jobb. Men det er lettere sagt enn gjort, forteller Tone Fløtten.

– Forskere i Statistisk sentralbyrå har for eksempel sett på hvordan barnefattigdommen i enkelte innvandrergupper holder seg svært høy, selv om familiene har bodd lenge i Norge. Dette henger sammen med at mange innvandrere har problemer med å komme i arbeid. Her er det imidlertid store forskjeller avhengig av familiens landbakgrunn, sier hun. – For de barna som vokser opp i familier der det er svært vanskelig for foreldrene å komme i stabilt arbeid er det andre tiltak som er viktig, særlig nivået på trygdeytelser og sosialhjelp for barne-

familier. I tillegg er det mange tiltak som er ment å lindre konsekvensene av det å vokse opp i en økonomisk vanskeligstilt familie. Det kan være bistand til fritidsaktiviteter, leksehjelp, utstyrsbanker, ferieopplevelser og så videre. Denne typen tiltak kan ha stor betydning for barns levekår her og nå, men de fjerner jo ikke familienes lave inntekter. De kan derfor ikke være en erstatning for tiltak som bidrar til å bedre familieøkonomien.

Går i arv

En Fafo-rapport fra 2008 viser at sannsynligheten for at du mottar sosialhjelp som voksen er fire til fem ganger høyere om du kommer fra en familie med

Rita Sletner

sosialhjelpsmottak.

– De aller fleste som vokser opp i en fattig familie blir ikke selv fattige som voksne, men det er riktig at de som har vokst opp i en familie med økonomiske problemer eller fattigdom har større sannsynlighet enn andre for å bli fattige, sier Tone Fløtten. – Hva som gjør at sosialhjelp går i arv på denne måten er det vanskelig

å si noe sikkert om. Det kan ha sammenheng med selve sosialhjelpsmottaket, men det er nok mer sannsynlig at det henger sammen med de faktorene som i utgangspunktet fører til at en familie mottar sosialhjelp. Dette kan for eksempel være faktorer som lav utdanning, dårlig tilknytning til arbeidslivet, helseproblemer, språkproblemer eller andre problemer i familiene som påvirker barnas muligheter.

Eie egen bolig

– Barn som vokser opp i fattige familier arver heller ingenting, sier Rita Sletner. – Når jeg arver etter mine foreldre trenger jeg det kanskje ikke selv, men jeg kan gi det videre til mine barn, sånn at de kommer seg inn på boligmarkedet. Det gir en økonomi som kan hjelpe neste generasjon. Barn som vokser opp i fattige familier får ikke det.

Sletner tror et viktig tiltak for å hindre at fattigdom går i arv er at vi går fra å leie boligen vår til å eie den, at vi bruker husbanksystemet for å hjelpe dem som trenger det. Men det krever også at man kommer seg i arbeid – en nøkkel til hele fattigdomsproblemet, tror Sletner. Det å skaffe seg en jobb er gjengangeren i alle suksesshistoriene fra hennes egen kommune.

Utfordringen er at mange av dem det gjelder ikke har hundre

prosent arbeidsevne. Og ikke alle arbeidsgivere er interessert i ufaglært arbeidskraft i ti eller tjue prosent stilling, forteller Sletner.

Veldig lojale

– Barn som vokser opp i fattigdom er veldig lojale overfor foreldrene sine, sier Johanna Engen. – De snakker ikke om det, de lærer veldig fort ikke å ønske seg noe. De har ingen drømmer om sin egen framtid. De har ikke råd til å være med på bursdager eller leirskoler. Og det er disse barna som dropper ut av videregående skole. De starter voksenlivet sitt som fattige sosialklienter. De tar ikke utdanning, og de ser at foreldrene ikke jobber. Da har de arvet fattigdommen fra sine foreldre.

De blir et lett bytte for gjenger, forteller Engen. Hun ser dem igjen som svingdørsklienter i landets fengsler.

– Det finnes ikke fattige barn, bare fattige foreldre, sier Engen. – Vi må gjøre foreldrene i stand til å sørge for barna sine. Det er den viktigste oppgaven.

Alt annet øker

Johanna Engen er ingen tilhenger av arbeidslinja som hovedløsning på fattigdomsproblemet. – For det første er det ikke alle som kan jobbe. For det andre er det ikke alle som får jobb. Og så tror vi veldig bestemt at jo mindre inntekt

et menneske har, jo verre er det å komme seg ut i jobb. Inntekten til fattigfolk har stått stille i Norge, mens alt annet har økt. Derfor mener vi at en økning av sosialhjelpsatsene er det minste man kan gjøre. Det viser seg at når folk får mer penger å rutte med så kan de også konsentrere seg mer om å finne en jobb eller ta en utdanning. Fattigdom gjør at folk får en del tilleggsproblemer, og når man har det veldig trangt blir hovedfokus alle bekymringene man har over å skaffe mat til seg selv eller ungene sine. Jeg synes det er urimelig å å forlange at man må komme seg i jobb for å komme seg ut av fattigdommen. Jeg tror det er å begynne i feil ende.

Det største problemet er den rene inntektsfattigdommen, forteller Dag Westerheim, en av Engens rådgivere i Velferdsalliansen. – Nivået på sosialhjelpen er ikke rettighetsfestet. En sosialklient har rett på hjelp, men det er ikke spesifisert hvilken type hjelp man har rett på. Der andre ytelser har forutsigbarhet, kan sosialhjelpen

varierte fra måned til måned.

Velferdsalliansen var en av pådriverne for NAV-reformen, og ønsket seg opprinnelig at sosialhjelpen skulle gå inn som en ytelse i folketrygden – og bli statlig. Slik ble det ikke. Dermed varierer også sosialhjelpen fra kommune til kommune.

– Sosionomene i kommunene bruker mellom seksti og åtti prosent av arbeidstiden sin på å forvalte økonomiske stønader når de heller burde drevet med forebyggende arbeid, sier Westerheim. – Det er sløsing med sosialfaglig kompetanse. Jeg tror de sosiale

problemene hadde vært mindre hvis de økonomiske ytelsene hadde blitt tatt bort fra det kommunale nivået. Barnetrygden har ikke blitt økt – ikke engang inndeksregulert – siden 1996.

– Vi har undersøkelser som viser at nesten fire av ti barnefamilier ville gå ut av fattigdom hvis barnetrygden ble indeksregulert og tilpasset dagens nivå, sier Westerheim. – Barnetrygden har stor betydning. I tillegg er den forutsig-

De kommunalt ansatte framhever betydningen av ildsjeler for å få til gode tiltak

Tone Fløtten

bar, i motsetning til sosialhjelpen.

Vil klare seg selv

– Alle vil egentlig klare seg selv, sier Rita Sletner. – Og fattigdom er et ord som er veldig belastet. Hvem er det som går rundt og sier at de lever i en fattig familie? Hvor mange mødre og fedre innrømmer at det finnes aktiviteter de ikke kan være med på fordi de er fattige?

Først må barn ha dekket basisbehov som mat og tak over hodet, sier Sletner. Hun mener barn må ha råd til å delta i aktiviteter, at de må ha råd til å gå i venners bursdag. – Hvis du skal bekjempe fattigdom må du investere i folk. Sosialsatser er én ting, men vi trenger tiltak for å få mor og far ut i arbeid, hjelp til å betale skoleturer, og andre støttetiltak.

Det viktigste er man ikke kan sette inn tiltak mot bare barnet eller bare mor eller far, forteller hun.

– Jeg tror aldri du kan kjøpe deg ut av fattigdom, sier hun. – Selvfølgelig hjelper det at folk har mer å rutte med, men det vi må lære oss er å se helheten. Og det høres jo litt banalt ut at løsningen er helhetstenkning. Men det er mange grunner til at familier havner under fattigdomsgrensen. Du finner ikke én årsak til alle problemene. Og da finner du heller ikke én løsning som passer alle.

thomas@liberal.no

Rita Sletner.

Tone Fløtten.
Foto: Knut Snare, Aftenposten.

Fattigdom og borgerlønn

Venstres borgerlønn kan avbyråkratisere velferdsordningene, men først og fremst kan en ny overordnet universell ordning sikre de menneskene som faller utenfor arbeidslivet.

Per A. Thorbjørnsen

Leder i Venstres velferdsutvalg
bystyrerepr. og ordfører kandidat for Venstre i Stavanger

Norge er et velferdssamfunn, og det henger nøye sammen med Venstres historie og alle de store reformer vi har fått gjennomført. Venstres kanskje siste store reform var utformingen av folketrygden på 60-tallet. Men vi har et ansvar for å fortelle om alle de andre store sosialpolitiske grepene Venstre har stått i bresjen for siden vi ble stiftet, som Norges første politiske parti. Barnelovene, arbeidervernlov og mye annet. Jeg må også nevne den offentlige skolen, som har vært sentral for sosial utjevning. Denne arven sørger for at mye er veldig bra i Norge anno 2011. Men fattigdommen er her enda. Det er forunderlig.

Velferdspolitisk utvalg

Venstre har nedsatt et Velferdspolitisk utvalg. Utvalget skal forberede landsmøtetemaet i 2012 «Velferd når du trenger det». Det heter i oppdraget: «Med utgangspunkt i gjeldende stortingsvalgprogram, vedtatte uttalelser og representantforslag fra Stortingsgruppa, komme med forslag til videre- og nyutvikling av Venstres velferdspolitik. Komiteen skal særlig konsentrere seg om følgende velferdsoppgaver/-felt: a) Spesialisthelsetjenesten; innhold, arbeidsfordeling og organisering. b) Samarbeidet og arbeidsdelinga mellom spesialisthelsetjenesten og primærhelsetjenesten c) Oppfølging av samhandlingsreformen. C) Fattigdomsproblematikken; særlig den som rammer barn.»

Sentralstyret har valgt meg som leder av utvalget og jeg gleder meg til å ta fatt på arbeidet. Vi tar mer enn gjerne i mot innspill og forslag allerede nå. Partiprosessen ønsker vi skal starte på et så tidlig tidspunkt som mulig. Vi tror utvalget kan komme med gode tanker som kan brukes allerede til lokalvalget til høsten.

Det området jeg vil at Venstre skal levere klart og sterkt på er få gjort grep i forhold til fattigdomsutfordringen. Jeg synes vi skal være selvkritiske på at vi ikke har maktet å løfte borgerlønn betydelig høyere.

Jeg synes vi skal være selvkritiske på at vi ikke har maktet å løfte borgerlønn betydelig høyere.

tiske på at vi ikke har maktet å løfte borgerlønn betydelig høyere. Delvis har vi klart det selv gjennom å «skrive ned» borgerlønntiltaket i ulike program, delvis har det druknet i regjeringens kvalifiseringsprogram og NAV-reformen. Jeg er rimelig sikker på at et samfunnstrekk de neste ti årene, vil være at fattigdommen vil øke, hvis vi ikke gjør noe.

Vell av ordninger

Folketrygden var som Venstre-mannen Halfdan Hegtun oppsummerer: «Folketrygden ser jeg på som en solidarisk fellesskapsløsning». Folketrygden sikrer innbyggerne som på grunn av alder eller sykdom faller utenfor det ordinære arbeidsliv, en trygg eller pensjon fra storsamfunnets side. Det er en begrunnelse som strekker seg langt inn i dagens borgerlønnsdiskusjon. Borgerlønn kan bli det viktigste fattigdomstilta-

ket som innføres siden folketrygden.

I dag finnes det et vell av ordninger som skal sikre økonomisk trygghet for alle som ikke er i arbeid. Ordninger som krever et vell av byråkrati, skjemaer og forvaltningsnivåer for å holdes i gang. Mange av disse innretningene er statlige, og det settes knapt spørsmål om hva en søknad om en eller annen tilleggssytelse koster. Det kan stå om noen tusenlapper for søkeren – men for eksempel trygdekantoret kan bruke hundretusener av kroner for å behandle, ankebehandle og trygderettbehandle en gitt sak.

Men mye viktigere: Til tross for ordningene, er det mange mennesker som faller utenfor.

Vårt mål må være at flere, spesielt barn som lever i familier med små inntekter, skal få et ikke-stigmatisert og verdigere liv. Det betyr at dagens ordninger skal gjøres bedre, og at nye ordninger skal skapes.

Overordnet solidarisk grep

Venstres borgerlønn kan nettopp avbyråkratisere disse ordningene, men først og fremst kan en ny overordnet universell ordning sikre de menneskene som faller utenfor arbeidslivet. Det finnes mange veier til Rom, og dagens ordninger kan ganske sikkert videreutvikles slik at vi sakte, men sikkert avskaffer fattigdommen og reduserer byråkratiet. Vi har hatt en NAV-reform. En reform som har blitt mest organisering. Vi trenger en funksjonsreform som har som mål å hindre fattigdom i Norge. Vil ikke nettopp en moderne velferdsstat fra tid til annen måtte ta et radikalt oppgjør med ulike velferdsordninger og reformere?

Bør ikke tiden være tiden moden, ja, overmoden for ytterligere å refor-

mere fellesskapets ansvar – og ta et nytt overordnet solidarisk grep om velferdsstaten?

Noen kriterier i forhold til botid i Norge, alder og lignende må legges til grunn for en borgerlønn. Argumentet mot velferdsordninger er alltid at noen kan utnytte disse – men det ligger i den liberale ideologi at frihet skaper trygghet og tillit.

Borgerlønn handler om en garantert minsteinntekt. En inntekt som medfører at ingen i Norge havner under EU-definisjonen på å være fattig. Selvsagt skal det være slik at den som arbeider har mer å rutte med enn den som ikke gjør det, og at pensjonisten som har et arbeidsliv bak seg skal ha mer i utbetaling enn den som ikke har vært i arbeid.

Vi har løsningen

Men i bunn: en samlet statlig økonomisk lønn som sikrer alle et verdig liv. Måtte flere, både brukere av dagens ordninger og de som faller utenfor, folk som er i arbeid og politikere se gevinsten og nytten av å innføre en ny universell velferdsordning. Visjonen er at ingen skal være fattige.

Venstre er tydelig nok på viljen til borgerlønn i stortingsprogrammet. Bare hør her: «Venstre har en visjon om en gjennomgripende velferdsreform med borgerlønn som garantert minsteinntekt til alle norske statsborgere over 18 år. Borgerlønnen skal være på 2G og skal regnes som skattbar inntekt, og eventuell kommunal bostøtte kommer i tillegg.»

Vi har bokstavelig talt løsningen på fattigdomsproblematikken. Vi klarer ikke å sette den ut i livet. Ennå. Vi vil bli gitt nye muligheter i 2013. Jeg mener vi da med troverdighet skal gå til valg på å bekjempe fattigdommen i Norge!

Vi har bokstavelig talt løsningen på fattigdomsproblematikken. Vi klarer ikke å sette den ut i livet. Ennå.

Trengs vi i velferdsdebatten?

Når Venstre dette året skal ha ekstra fokus på velferdsdebattene, om NAV, om trygd, om sykehusstruktur, så må vi klare å være like fokusert på enkeltmenneskene som når vi diskuterer personvern. Det er ekte liv det er snakk om, ikke en ideologisk øvelse.

Toril Berge

leder i Oslo Venstre
medlem av helse- og sosialkomiteen i Oslo

Velferdspolitikken handler om å ta de små problemstillingene, sette dem i system, og lage ordninger som sikrer bredt, men som treffer presist. Høres enkelt ut? Men når politikk handler om liv, fattigdom og helse så blir det personlig, og dermed fristende å generalisere. Det blir mindre skummelt på den måten. Da trengs vår stemme. Som alltid legger til grunn: Hva hvis det hadde vært meg? Hva hvis det handlet om mine? Det er mer ubehagelig å delta i den politiske debatten på den måten – men jeg tror det er den eneste måten vi kan skape løsninger som står seg over tid.

Treffsikker fattigdomsbekjempelse

Kristin Halvorsen tok feil da hun sa noe sånt som at «fattigdom kan fjernes med et pennestrøk». For fattigdomskampen handler om én og én arbeidsplass, ett og ett vitnemål, én og én husnøkkel, én og én hverdag. Derfor må vi aldri bite på overskrifter som gjemmer enkeltmenneskene. For å ta noen eksempler alle kjenner igjen: «Det må ikke være for akseptert å være fattig, det må ikke være for enkelt å være rusavhengig, det må ikke være for behagelig å være trygdemottaker, innvandrere nekter barna å lære norsk.» For verden er da heldigvis mer komplisert enn som så.

Utsagnene stemmer – for noen, men de gjelder langt fra alle. Ta for eksempel: «Innvandrere nekter barna å lære norsk.» Først: Det er uholdbart at barn som er født i Norge ikke snakker norsk ved skolestart. Men min historie om målrettet arbeid, om at det enkleste ofte er det beste, er fra en skole nordøst i Oslo. Gratis kjernetid i barnehage ble tilbudt, men ingen kom. Debatten raste: Dra inn kontantstøtten, send inn barnevernet, flytt skolegrensene! Men bydelen sa: «Hvorfor kommer de ikke? Foreldre

Med dørbankingen ryddet dama frykten av veien og barna begynte i barnehage – de kan norsk når de begynner på skolen, de stiller på samme startstrek.

er jo glade i barna sine, de vil at de skal lykkes på skolen, skal de det må de kunne norsk, det lærer de i barnehagen. Hvorfor kommer de ikke?» En ansatt tok med seg bilder fra barnehagen, gikk fra dør til dør og spurte foreldrene. Det viste seg at familiene ikke hadde forstått hva barnehage var. Med dørbankingen ryddet dama frykten av veien og barna begynte i barnehage – de kan norsk når de begynner på skolen, de stiller på samme startstrek. En stor seier for hvert enkelt barn, men også treffsikker fattigdomsbekjempelse, for akkurat disse familiene. Og en lærepenge til oss politikere som ville endre systemet, før vi hadde spurt hva som var galt.

«Det må ikke være for enkelt å være rusavhengig» er en annen kjenning. Det er ingenting enkelt

med å være rusavhengig. Du har en sykdom og en livssituasjon som gjør at du har brutt alle bånd til familien din og vennene dine, du har høyst sannsynlig pådratt deg andre skader og sykdommer, du har antakeligvis vanskelig med å få økonomien din til å gå rundt, og du har antakeligvis gitt opp å noensinne komme deg ut av det jaget du lever i, enten din svakhet er piller, alkohol eller dop, eller en kombinasjon av dem alle. Vi har en ruspolitikk å være stolte av i Venstre. Men mye av den avhenger av at vi i større grad får et hjelpeapparat som henger sammen. Ikke minst når den store jobben etter behandlingen begynner, jobben med å bygge livet på nytt. Av og til forteller historier virkeligheten best: Jeg spurte, som jeg ofte gjør, en tidligere rusavhengig: Hva er det som skal til for at du skal få det litt enklere? Svaret var: «Behandlingen min må bli enklere og henge bedre sammen med utdanningsløpet mitt» – og så setningen som har etset seg inn i hukommelsen: «Men ikke tenk på det du, det er jo et statlig ansvar, jeg forventer ikke at du som lokalpolitiker skal kunne rydde opp i det»

Datasentral

For selvsagt skal hun kunne forvente det. Vi stiller til valg for Venstre; ser vi oppgaver som skal løses finner vi ut av det, og så angriper vi det på alle nivåer. Men hva sa ikke svaret om hvordan vi kløner det til? Hvor mange ganger har ikke denne tøffe dama møtt «det skulle jeg gjerne gjort, men det er ikke mitt ansvar» fra et eller annet menneske et eller annet sted i

En av de store oppgavene som ligger foran oss nå tror jeg blir å få NAV til å fungere som den ene døren den var ment å være for alle, og ikke dit vi er på vei: Som en datasentral der alle krysser av at de har gjort sin lille del av oppgaven.

det tjenesteapparatet som finnes for å hjelpe mennesker til å bli rusfrie og til å forbli det? En av de store oppgavene som ligger foran oss nå tror jeg blir å få NAV til å fungere som den ene døren den var ment å være for alle, og ikke dit vi er på vei: Som en datasentral der alle krysser av at de har gjort sin lille del av oppgaven. For fattigdomsbekjempelse handler ikke alltid om penger, men om å la folk bruke energien sin på å skape seg sin nye hverdag, ikke på å kartlegge hvem som gjør hva i spesialisthelsetjenesten og NAV. Det gjøres utrolig mye godt arbeid i NAV, og det går bedre uke for uke – men det er viktig å ha i mente, også for Venstre, at målet er ikke å få NAV til å fungere best mulig, men å få hverdagen til NAVs brukere til å bli litt bedre.

Folk er ikke så ulike, egentlig. Så når Venstre dette året skal ha ekstra fokus på velferdsdebattene, om NAV, om trygd, om sykehusstruktur, så må vi klare å være like fokusert på enkeltmenneskene som når vi diskuterer personvern. Det er ekte liv det er snakk om, ikke en ideologisk øvelse. Skal løsningene bære over tid må de være fornuftige, de må nikkes til over kjøkkenbordet. Vi kommer ikke alltid til å bli populære, men vi kan skaffe oss respekt. Kanskje betyr det en annen sykehusstruktur enn dagens, kanskje betyr det kommunesammenslåinger, kanskje betyr det skjerping av legenes kontroll med sykemeldinger. Kanskje betyr det tøffe språkkrav i arbeid og utdanning. Vi må fortsette de vriene debattene, det er i alle fall bedre at vi som står til valg tar avgjørelsene, enn at en tilfeldig papirflytter må ta dem fordi vi ikke våger.

Dette er ikke innlegg med svar, men med noen historier. Velferdspolitikken handler om hverdager.

– Ingen velger sin barndom

– Fattigdom rammer ofte uventet og tilfeldig. Det er ingen enkel forklaring på hvordan og hvorfor det skjer i verdens rikeste land, men det er et problem vi har plikt til å ta på det aller, aller største alvor, sier Abid Q. Raja.

Geir Olsen og Kjartan Almenning
– Førsteprioriteten må være å bekjempe fattigdom og helseproblemer hos barn og barnefamilier, nettopp fordi barn er uten skyld i den situasjonen de fødes inn i og vokser opp i. Ingen velger sin egen barndom.

Første dag på Tinget
Det gryr etter stortingsvalget i 2009. Borghild Tenden er i New York og overværer FNs generalforsamling. Vararepresentant Abid Raja får debutere umiddelbart i landets nasjonalforsamling. Sammen med Trine Skei Grande leverte han på Stortingets første møtedag inn et representantforslag for å bekjempe fattigdom blant barn.

Bakteppet? For det første at antall barn i Norge som vokser opp i fattige familier er økende. For det andre at Lars Sponheim på et TV2-arrangert folkemøte i valgkampen tok initiativ til et felles politisk løft for å redusere fattigdom blant barn spesielt. Dette ble møtt positivt av statsministeren og

av de øvrige partilederne.

Partipolitisk prestisje

– Det er mulig jeg som vara er ny og litt naiv i dette gamet, men jeg hadde faktisk forventet at det var reell vilje til å gjøre det alle var enige om tre uker før valget, også tre uker etter valget, sier Raja.

– Bare to dager etter folkemøtet måtte SVs partileder innrømme at regjeringen hadde sviktet.

Da trodde jeg at vi i det minste kunne bli enige om at nå legger vi all partipolitisk prestisje til side, og ser om vi i fellesskap kan finne frem til en tiltakspakke for å bekjempe fattigdom blant barn. Så naiv går det tydeligvis an å bli.

Pinlig for Norge

For i stedet blir Venstres forslag – og med det oppfølgingen av alles valgkampløfter – først liggende i komiteen i nesten et halvt år. – Og etterpå endte det med nok et vedtak hvor regjeringspartiene gjemte seg bak utredninger og utsettelser, sier Raja. – Det burde jo være pinlig! Det burde være pinlig for Norge at vi har mer enn 90 000

barn som lever i husholdninger med inntekt under fattigdomsgrensen. Det burde være pinlig at en tredel av ikke-vestlige innvandrerbarn lever under fattigdomsgrensen i Norge. Burde det ikke?

– Jeg blir lei meg, jeg blir irritert, og jeg blir kamplysten, ikke minst når jeg ser at minoriteter kommer systematisk dårlig ut gang på gang på dette området, sier Raja.

Overrasket over ordskiftet

– Venstre skisserte ti ulike tiltak som kan bidra til å redusere fattigdom blant barn og i barnefamilier. Stortingsflertallet tok seg ikke seg bryderiet med å gå inn i realiteten av noen av disse. I stedet viste regjeringspartiene til økt minstepensjon som et viktig tiltak for å bekjempe barnefattigdom. Det blir litt spesielt.

– Jeg ble overrasket over ordskiftet i Stortinget. Jeg vil ha satsing og løft, og jeg vil ikke ha den gode viljen. Hva annet har vi ellers folkevalgt til å gjøre?

*geir.olsen@stortinget.no
kjartan@liberal.no*

Venstres 10 tiltak for å begrense og bekjempe fattigdom blant barn (utdrag)

1. En garantert minsteinntekt – borgerlønn

Mange opplever det som nedverdiggende å gå til et sosialkontor for å legge fram alle problemene sine. Resultatet er at mange, og spesielt mange barn, lider unødvendig. Forslagsstillerne har en visjon om en gjennomgripende verdighets- og velferdsreform med borgerlønn som garantert minsteinntekt til alle norske statsborgere over 18 år.

2. Minstenorm og nye kriterier for sosialhjelpssatser

Det er store forskjeller fra kommune til kommune når det gjelder satsene for sosialhjelp og hvorvidt kontantstøtte og barnetrygd regnes inn i inntektsgrunnlaget. I påvente av et system med borgerlønn vil forslagsstillerne innføre en nasjonal minstenorm for sosialhjelp.

3. Husbanken som «sosialbank»

Det er kommunenes ansvar å skaffe såkalt vanskeligstilte et sted å bo. Forslagsstillerne mener at Husbanken bør omorganiseres og virkemidlene overføres til kommunene.

4. Hjemkjøpsboliger

Særlig for dem som har hatt problemer i en fase av livet, vil det være avgjørende å ha en egen bolig under mest mulig stabile forhold. Forslagsstillerne vil derfor innføre en ordning for hjemkjøp av boliger, hvor en leid kommunal bolig kan nedbetales gjennom husleie og på sikt bli eid bolig.

5. Differensiert barnetrygd

Forslagsstillerne vil opprettholde barnetrygden som en universell ordning, men vil omfordele den slik at den blir mer målrettet og rettferdig.

6. Differensierte priser i barnehage og SFO

Innføring av makspris har paradoksal nok gjort at mange av dem med minst inntekt faktisk betaler mer i oppholdsbetaling i barnehager enn

de gjorde før. Forslagsstillerne mener at både barnehageprisene og SFO skal avgjøres lokalt.

7. Lettere å kombinere arbeid og trygd

Får vi flere fra trygd til arbeid, blir det automatisk færre fattige – ikke minst færre fattige barnefamilier. Forslagsstillerne vil derfor åpne for at personer som går fra trygd til arbeid, kan beholde barnetillegget i en overgangsperiode.

8. Heve aldersgrensene for egenandeler for helsetjenester og lønn ved barns sykdom

Mange vanskeligstilte foreldre strekker seg svært langt for at barn skal ha så lik levestandard som «andre barn» som mulig, men over tid er dette vanskelig og viktige ting som for eksempel helsetjenester, kan bli nedprioritert. Forslagsstillerne vil heve fritaket for egenandel på helsetjenester for barn til 16 år.

9. Styrke barnevernet

Forslagsstillerne ønsker et mer fleksibelt regelverk som gjør det mulig å tilrettelegge for flere typer hjelpetiltak på et tidligere tidspunkt. Forslagsstillerne vil gjenopprette og utvide forsøksordningen med kommunal overtakelse av statlige oppgaver innenfor barnevernet.

10. Økt satsing på frivillige supplement

Forskning på barnefattigdom viser at fattige barn og unge i særlig grad selv er opptatt av at de føler seg utenfor, fordi de ikke kan være med på aktiviteter og ha det utstyret som de opplever at de fleste andre har. Forslagsstillerne vil styrke bevilgningene til frivillige organisasjoner som bl.a. tilbyr ferie- og fritidsaktiviteter for barn fra vanskeligstilte familier.

Fra våre venner

Democratic Alliance Sør-Afrika

Hver person i et åpent samfunn har de samme formelle friheter, men de frihetene kan være umulig å utnytte i praksis dersom det gjelder ikke har midlene – i form av penger, makt og mulighet – til faktisk å være seg selv, å utvikle seg selv og å forfølge sine egne mål.

For eksempel, hvordan kan et barn egentlig være seg selv, utvikle seg selv og forfølge sine egne mål om hun er født inn i fattigdom, uten utsikter til en anstendig utdanning, uten tilgang til grunnleggende helsetjenester, med små utsikter til lønnet arbeid, uten penger til å kjempe for

sine rettigheter i en domstol, begrenset av kulturelle tradisjoner som viser lite hensyn til ens egne ønsker?

Det som kreves er at folk blir tilbudt muligheten til å utvikle sine evner for å dra nytte av den formelle friheten de nyter, midlertid

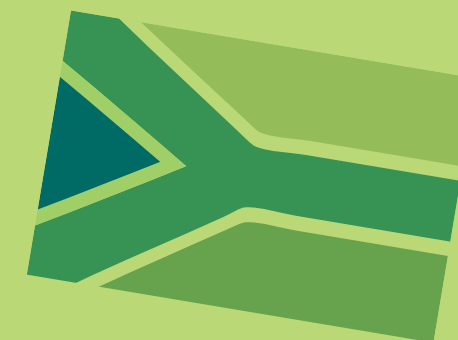
faktisk å være seg selv, å utvikle seg selv og til å forfølge sine egne mål.

I et mulighetssamfunn avgjøres ikke din vei i livet av omstendighetene rundt fødselen din, enten det er materielle eller «demografiske» forhold, men snarere av dine talenter og din innsats. I

et mulighetssamfunn bør et barn født i fattigdom likevel kunne bli en hjernekirurg, forutsatt at han har talent, og gjør arbeidet som kreves for å lykkes.

Både sivile samfunn og staten har en rolle å spille i å skape muligheter for innbyggerne, mens individer har et ansvar for å be-

nytte seg av mulighetene som tilbys.

Sosialt entreprenørskap – jakten på de gode ideene

Sosialt entreprenørskap er et ny-gammelt begrep i norsk politikk. Ikke ukjent for oss i Venstre, som vet at mange ideer og ny verdiskaping oppstår i skjæringspunktet mellom frivillig sektor, offentlig virksomhet og privat initiativ.

Debatt

Mirjam Engelsjord

ordfører kandidat for Stange Venstre
2. kandidat for Hedmark Venstre

Et seminar tidligere i år i regi av Venstrekvinnelaget viste eksempler på hvordan det skapes arbeidsplasser av uløste samfunnsoppgaver. Den lange Venstretradisjonen i å skjønne de ideelle organisasjoners rolle i samfunnet og vite at disse har dannet grunnlaget for dagens offentlige velferdsordninger ble poengtert. I Norge har vi stolte tradisjoner på frivillig engasjement, men dette synker – samtidig som uløste oppgaver vokser. I dag er den frivillige innsatsen i helsesektoren i Norge på ca 6%, nest lavest i Europa, og med en rødgrønn regjering i landet så er andelen synkende.

Raus kultur

Johannes Heggland fra Kirkens Bymisjon i Oslo fortalte på seminaret om det voksende politiske fokuset på frivillige og ideelle organisasjoner i retorikk, men påpekte paradokset at i praktisk politikk blir de ideelle organisasjonene behandlet som private, kommersielle aktører og skjøvet til side i omsorgsoppgaver det offentlige selv sliter med å løse. Det er muligheter i alle kommuner til å løse flere oppgaver innen rus, psykiatri og eldreomsorg i et samarbeid mellom kommune og ideelle aktører. I dag synker det frivilliges innsats, mens utfordringene innen helse og omsorg øker!

Kreativitet, motivasjon, raus kultur og engasjement er utgangspunkt for å skape og utvikle gode ideer på uløste samfunnsoppgaver, for deretter å sette disse ut i livet. Dette er kjernen i det frivillige sosiale entreprenørskapet. Alle mennesker i samfunnet fortjener respekt, raushet og omsorg, og oppdraget til de sosiale entreprenørene er å avdekke, lindre og forandre situasjonen for mennesker som sliter. Drivkraften er å hjelpe

Kreativitet, motivasjon, raus kultur og engasjement er utgangspunkt for å skape og utvikle gode ideer på uløste samfunnsoppgaver, for deretter å sette disse ut i livet.

enkeltmennesker og deretter bidra til å forandre de strukturer i samfunnet som utestenger mennesker.

Røde Kors og Kirkens Bymisjon i Oslo har åpnet et helsesenter for papirløse borgere i Norge. Over tusen legekonsultasjoner i 2010 viser behovet for senteret. Dette er en helseoppgave som aldri kunne blitt løst av det offentlige helsevesen, slik vi organiserer oss i dag.

Privat kapital

Flere aktører på seminaret viste mangfoldet blant de som arbeider med sosialt entreprenørskap i Norge. Selskapet Ferd, på seminaret representert ved direktør for sosiale entreprenører Katinka Greve Leiner, er en av de få private finansielle aktørene i Norge som gir midler til entreprenører som baserer forretningsideene sine på

uløste samfunnsoppgaver.

Sosialinnovatør Cathrine Skar i KREM (Kreativt og mangfoldig arbeidsliv) engasjerer seg i å hjelpe folk ut i arbeid og bekjempe fattigdom som reproduseres i samfunnet. KREM kan vise til gode resultater i samarbeid med Nav. En utfordring er at næringslivet ikke kjenner til mulighetene i Nav, som kunne fått langt flere ut i arbeidslivet. Men de største barrierene for å få folk ut i arbeid finnes likevel i det offentlige. En god løsning er å la ansatte få ansvar og få jobbe på tvers av sektorer i det offentlige, sammen med private entreprenører.

Seksjonssjef Trond Helgaker fra Nav har ansvaret for midler for inkluderende arbeidsliv. Håpløse datasystemer og politisk detaljstyring av tiltak gjør jobben for de ansatte i Nav vanskeligere. Det er også betydelige dilemmaer rundt hvem som skal være NAV sine leverandører. Arbeidsmarkedsbedrifter er oftest kommunalt og fylkeskommunalt eid. Dette Eiermonopolet nå bør løses opp, for å skape rom for private innovatører og frivillig sektor.

Anbud dreper frivillighet

En utfordring er anbuds politikken som kommunene er underlagt, som hindrer en del frivillige aktører å komme i betraktning i å løse offentlige oppgaver. Her må vi Venstrepolitikere stå opp for og støtte den jobben de frivillige i dag utfører og sørge for rammebetingelser som oppmuntrer og ikke skremmer vekk de sosiale entreprenørene.

Det skarpe skillet som fokuseres mellom offentlig og privat sektor i

samfunnsdebatten, blir for snever. Det finnes både kommersielle virksomheter, offentlige institusjoner og frivillige og ideelle organisasjoner, som alle løser viktige samfunnsoppgaver. I alle samfunn, til alle tider har den frivillige sektor løst samfunnsoppgaver som ikke har passet inn i en offentlig ramme eller kan løses av en privat virksomhet. De uløste oppgavene fanges opp av sosiale entreprenører og noen skaper seg en arbeidsplass gjennom å løse disse samfunnsoppgavene. Siden de frivillige organisasjonene ofte starter med å løse uløste samfunnsoppgaver, så må vi politikere se på anbudsreglene for den frivillige sektoren separat.

Venstres vei

Vi politikere har vært med på å detaljstyre arbeidsmarkeds politikken til det absurde. Når ingen ansatte i NAV har oversikt over alle de ordninger som finnes, når borgere stoppes av systemet, og når private bedrifter skygger banen av for kompliserte regler for arbeidsmarkedstiltakene, så skal vi i Venstre stå på for å forenkle systemet. Folk først gjelder også her.

Veien er åpen for engasjerte Venstrepolitikere i valgkampen til å peke på de gode løsningene i samarbeid mellom private virksomheter, ideelle organisasjoner og det offentlige. Da markerer vi også et liberalt sentrum der utgangspunktet er å hjelpe enkeltmennesker og ikke være med på den ørkesløse kranglen mellom Høyre, FrP på den ene siden og Ap og SV på den andre, om det er det offentlige eller det private som skal gjøre jobben.

Støtt de frivillige og fleksible løsningene og gjør dette til Venstres valgkampsak i din kommune!

Meningsmålinger

	Mars	April	Mai	Endring mars-mai	Mandater mai	Endring fra 2009
Ap	27,9	29,8	29,7	+1,8	51	-13
Høyre	27,5	26,5	27,5	0,0	48	+18
Frp	21,2	19,0	19,2	-2,0	33	-8
SV	6,3	5,7	5,6	-0,7	9	-2
V	4,5	5,4	5,2	+0,7	9	+7
Sp	5,0	5,3	5,1	+0,1	9	-2
Krf	4,5	5,0	5,1	+0,6	9	-1
Rødt	1,5	1,5	1,6	+0,1	1	+1
Andre	1,6	1,8	1,1	-0,5	0	0

Tallene er et gjennomsnitt fra målingene i mars, april og mai 2011 fra Synovate, Opinion, TNS Gallup, Sentio Research Norge, Norstat, Respons, InFact og Norfakta. Kilde: aardal.info. Mandatfordeling i mai: Opposisjonen 99, Regjeringen 69, Ap 51, H+Krf+V 66, H+Frp 81.

Kalender

Møteplanen blir behandlet av landsstyret i juni. Endringer kan forekomme. Se <http://www.venstre.no/kalenderen> for oppdatert informasjon

Juni:

- 17. Sentralstyremøte
- 18.-19. Landsstyremøte

Juli:

- 29. Sentralstyremøte
- 29.-31. Venstres valkampstartsamling (Agder)

September:

- 11. – 12. VAL 2011
- 13. Sentralstyremøte

Oktober:

- 07. Sentralstyremøte
- 07. – 08. Landsstyremøte
- 08. – 09. Landskonferanse
- 22. Lokalpolitisk nettverk (LPN)

Hold deg oppdatert om Venstre

Nyhetsbrev

Venstres stortingsgruppe sender ut nyhetsbrev på epost om Venstres initiativ i Stortinget, stortingsgruppas standpunkt i pågående debatter, og annet av interesse for de som vil holde seg oppdatert. Meld deg på og av her: <http://www.venstre.no/nyhetsbrev/>

Dagens mediebilde

Venstre går hver morgen gjennom avisene for deg og plukker ut de viktigste politiske nyhetene – sendt til din epostboks før klokka 9 om morgenen. Du kan i tillegg få en uredigert nyhetsoppsummering fra nyhetsbyrået Retriever 2 ganger i døgnet, der lokale og nasjonale Venstreoppslag er registrert. Send epost til mediebildet@venstre.no

Ukens medietips

Hver mandag sender Venstre ut epost med tips til leserinnlegg og mediasaker som kan brukes lokalt, i tillegg til en oversikt over hva Venstre prioriterer i Stortinget kommende uke. Går til alle folkevalgte og lokallagsledere, men åpen for flere. Send epost til medietips@venstre.no

liberal.no

liberal.no er en åpen arena for alle som vil delta i debatt om og med Venstre. Her er både politikere, medlemmer og andre nysgjerrige aktive. Alle kan enkelt opprette en egen brukerprofil, skrive innlegg og kommentere andres innlegg. Trenger du hjelp eller opplæring? support@liberal.no <http://liberal.no/>

Venstre pluss

Venstre pluss er Venstres dokument- og epostserver, der alle medlemmer har tilgang til interdebatt, til dokumenter og strategier, og til sin egen venstre.no-epost. Brukernavn og passord står på kontingentfakturaen. Du kan få tilgang via nettleser, eller laste ned et eget program på innloggings-siden. Trenger du hjelp eller opplæring? support@venstre.no <http://pluss.venstre.no/>

Generalsekretæren

Lytt på ein veljar

Sommarferie står for døra. Etter den startar valkampen for fullt. Vinteren og våren har me gjennomført fire landsdekkande samlingar for alle lokallaga for å førebu oss til valet 2011.

Det har vore fantastisk å følgja entusiasmen og innsatsen så langt. Fylkes-, lokallaga og medlemmene har energi og arbeidslyst det er umogleg å ikkje verta inspirert av.

Alt ein gjer i ein valkamp handlar om å nå fram til veljarane med budskapen. Verkemidlane for å klare det er mange: Utdeling av brosjyrar, lesarinnlegg, stands, medieoppslag, paneldebattar, dør til dør aksjonar, Internett, annonsekampanjar osv.

Av alle kommunikasjonskanalar er det ansikt til ansikt kontakt som gjev best resultat. Dør til dør aksjonar har til dømes dokumentert effekt på valdeltakinga med inntil 12%. Ingen andre verkemidlar kjem i nærleiken av det.

Valforskinga viser at 30 – 40% av veljarane ventar med å bestemma seg til dei siste dagane før valet. Når me veit at dette og er tida det ofte er trongast nålauge for å få spalteplass i media, bør sikringskosten gje seg sjølv: Direkte kontakt med så mange som mogleg dei siste vekene før valdagen og heilt fram til vallokala stenger.

Utfordringa framover for alle medlemmer, fylkes-, lokallag og oss i VHO er difor å snakka med så mange som mogleg. La det gå sport i å drøfta politikk med vener, familie og kollegaer. Ikkje minst med dei me er rimeleg sikre på ikkje røystar Venstre i utgangspunktet.

Føler du at du ikkje kan Venstres politikk godt nok? Gløym det. Dei beste seljarane er dei som lyttar 70- 80% av tida. Det er ikkje vanskeleg. I tillegg er det ofte lære-rikt. La det gå sport i det. Fortel dei andre om det når du har hatt suksess. Skryt av kvarandre! Og om du ikkje høyrer noko om at lokallaget skal ha slike aksjonar – ta kontakt med leiaren og meld deg til teneste.

Dør-til-dør-aksjonar er det beste, men andre møteplassar og telefonen er gode alternativ. Gjer det som passar best for deg, men gjer det!

Godt val!

Terje Breivik
generalsekretær

Lokale nettsider viktig for Venstres annonsekampanje

Lokallagenes nettsider blir en sentral del av Venstres annonsekampanje til høstens valg. – Nettannonser med lokale budskap skal i hovedsak viderekobles til lokallagenes nettsider, sier informasjonssjef Steinar Haugsvær.

Venstres Hovedorganisasjon startet tidligere i juni med innsamlingen av lokale budskap til Venstres annonsekampanje.

– Dette er et lokalvalg. Vi tror

velgerne først og fremst etterspør lokale løsninger og budskap fra kandidater som stiller til valg.

Stiller krav til lokallagene

Dermed blir det enda viktigere at lokale nettsider er oppdatert.

– Vi vet at antallet besøk på nettsidene mangedobles i valgkampen. Dette vil øke ytterligere når vi henviser hele annonsekampanjen mot Venstre i den enkelte kommune. Dersom ikke lokale sider er oppdatert, blir effekten

kraftig redusert.

Tips og råd

Etter omleggingen av Venstres nettsider tidligere i vår, er en rekke lokallag godt i gang med å oppdatere nettsidene.

– Jeg oppfordrer lokallag til å se på de som allerede er flinke. Det er en rekke gode eksempler, sier Haugsvær.

Han trekker bl.a. fram Risor.venstre.no, Raade.venstre.no, Frogn.venstre.no, Stavanger.venstre.no og Stokke.venstre.no.

Fungerer innvandringskvotering?

Det er med interesse jeg leser det Svein Oppegård (NHO) skriver om innvandreres evne til å være levedyktig og bærekraftig for Norge gjennom utdanning – altså formalkompetanse.

Debatt

Nasir DK Iftikar

SSB-statistikken vil få selv den nyankomne migrant til å tenke over hvor mange folk som har kommet de siste årene, og riktignok bør Norge vurdere hvordan velferdsgodene skal fordeles og kontrolleres. Men uansett er det mest innflytting fra EU-land og det er også minst kostnad for europeere å migrere nordover. Norge som nasjon vil helst komme best ut på statistisk skala – selv om realitetene varslers om høyere skatteavgifter og bokostnader for folk flest.

Relevant erfaring

Det er også blitt vanskeligere for nordmenn å etablere seg i Norge der det må tas deltidsjobber under og etter utdanning for å klare seg når trygdene stanser. Argumentasjonsfokus fra NHOs Oppe-

gård er utdanningsmangel. Der vil jeg spørre om dette ikke er noe Norge har vært klar over i snart 40 år med delvis innvandringsstopp?

Er ikke realiteten i Norge at vi fremdeles gjør nytte av bestemte yrkestyper og ubestemte grupper kategorisk havner utenfor spillbildet i arbeidsmarkedet? 55 % ledige i NAV-databasen er minoriteter eller innvandrere med og uten flyktningstatus. Andre måltall må hentes fra SSB. Mener NHO virkelig at det skal komme MBA-graduerte fra Harvard/MIT for å dekke jobb mangelen i de stillinger som faktisk står utlyst? En av de store utfordringene i Norge er kravet om relevant utdanning eller relevant erfaring. Det samme gjelder for resten av verden. Spesielt i utviklingsland kreves relevant erfaring. Men det

er mye som har endret seg med tiden - i land som Pakistan holder det ofte med en teknisk utdanning for jobb. Det er større grunn til bekymring over at karriereintegrasjon av norske minoriteter i nøkkelroller (HR, rådgivning, leder, seksjonssjef) ikke realiseres. Vi er nødt til å begynne med den kompetansen vi allerede har i landet og humankapital utviklet gjennom 40 år.

Inntektsforskjeller

Jeg stammer fra en «land-lord» familie med 300-års historikk og 40-års oppholdstid i Norge. Jeg er andregenerasjon, ugift med 7-års utdanning, sjefsrolle i egen virksomhet, 31 år, brun, engasjert, muslim, engasjert med gode egenskaper og språkkyndig. Hva vil dere tro at jeg sliter med i

livet? Jo, eksterne og ytre avhengighetsfaktorer som har å gjøre med inntekt, marginalisering, segregering; de sosiokulturelle determinantene og kommunikative kriterier som stilles. Hvordan blir minoriteter og den norske befolkningen kontrollert? Gjennom jobbmuligheter og inntektsfall. Jeg kan heller ikke se at innvandringskvotering blir brukt. Er det i hele tatt innvandringskvotering og fungerer hensynet til sårbare samfunnsgrupper? La meg få det påpekt at det er inntektsforskjeller fremfor klasseforskjeller som utgjør skilnaden.

Likestilling

Som folk flest er også jeg opp-tatt av likestilling og forskjellsbehandlingen som skjer ikke i media, men rundt i omgivelsene

våre, og på det grunnlaget har jeg et løsningsforslag til endringer;

1. alle norskfødte med statsborgerskap bør karakteriseres som «norsk minoritet».
2. generasjonskallet bør ikke brukes etter 2G – de som vil være pakistanere kan få være det.
3. sosiale skjønnskriterier og inngående vennebruk må defineres som «crony capital»
4. økt regionalfokus fra EU på økonomiske kriterier, velstand, ekskludering og isolasjonsvirkemidler i alle 30 byer i Norge.
5. norsk FN-prosjekt på like muligheter og like rettigheter (universelt også for etniske)
6. intra-statlig tilsyn for samfunnskontroll – for å avdekke brudd fra public-private organisasjoner og politiske brudd

med fokus på HR og folk i organisasjoner.

Mangeltema

Utdanning vil alltid være et mangeltema på bakgrunn av endringskrav. Vi som er utdannet i det siste 10-året har fått med oss teknisk kunnskap, så økonomisk kunnskap og deretter styrings- ledelse. Jeg håper å være klar over hva det er vi høykompetente snakker om. En doktorgrads- disputering åpner ikke nødvendigvis flere dører – vil noen gjerne ansette doktorander så ta kontakt med vedkommende. Arbeidslivet og arbeidsgivere bør være smarte nok til å ansette de kandidater som skiller seg ut og ikke bare de «vi har lyst til å ha». Det er der ting ofte blir motsatt. De anerkjente rår – mens de kompetente flås.

Europa-Venstre øker mest

Brüssel Venstre ble unnfanget før stortingsvalget i 2009, og har i løpet av mindre enn to år blitt partiets største lokallag. Dette gjelder riktignok ennå ikke for antall medlemmer, men for det geografiske nedslagsfeltet.

Olav Øye, Brüssel Venstre
Da en København-bosatt Venstre-sympatisør nylig ville melde seg inn i partiet, ble vedkommende henvist til Brüssel for å finne et passende lokallag. Brüssel-leder Bodil Agasøster tolker dette som en presedens satt av Venstres medlemsavdeling, og ønsker alle sympatisører i Europa velkomne.
– Vi vil bidra med mer kunnskap og debatt om Norges merkelige forhold til den Europeiske Union. Og siden det foreløpig ikke ser ut til å være interesse for Ven-

stre-lag i alle EUs medlemsland, syns vi det er greit å være paraply for unionen som helhet, sier Agasøster.
De 12 medlemmene (mai 2011) betaler selvsagt medlemskontingenten i euro. Lokallaget tar gjerne i mot besøk, både i Brüssel og på Facebook-gruppa «Venstre i Brüssel».

Venstre inn i EU!

– Målet er å øke kunnskapen i Venstre om hva som rører seg i EU, samtidig som vi har mulighet til å påvirke og spille inn norske Venstre-synspunkter tidlig i prosessene, sier Bodil Agasøster, nyvalgt leder i Venstres lokallag i Brüssel.

Thomas Håviro Hansén Den belgiske hovedstaden fikk sitt eget Venstre-lag allerede i fjor sommer, med trolig mange som følger. I november i år var det tid for nytt årsmøte, der Terje Bevlvik, generalsekretær i Venstre, og Olle Schmidt, EU-parlamentariker for Folkpartiet i Sverige, var gjester.

Vært kompetanse
– Vi sitter på mye og varlet kompetanse, så vi har veldig interessante møter, sier Agasøster, som selv jobber for Stavangerregionens Europakontor. – Noen var medlemmer i Venstre før de flyttet hit, andre har blitt aktive senere.

Til landsmøtet
I dag består kretsen av et tyvetalls Venstre-sympatisører. – Vi holder nå på med en prosess

Nå skal kompetansen brukes til å fremme liberal politikk i Europa. Brüssel Venstre jobber for å etablere nær kontakt med ALDE, den liberale grupperingen i Europaparlamentet. – Det gir oss en mulighet til å påvirke før beslutningene i partigruppene er tatt, sier Agasøster.

Hvor vi organiserer oss som et ordentlig lokallag, sier Agasøster. Som et hvilket som helst annet Venstre-lokallag har de fastsatt en medlemskontingent – en totalsum på €40. Og til våren får de en observatørplass på Venstres landsmøte.

Bodil Agasøster er nyvalgt leder i Brüssel Venstre.

Fra Liberal 04/10.

Lokale kandidater sommervikarar i Venstre

Sesselja Bigseth (Nes i Akershus) og Per Magnus Finnanger Sandsmark (Østfold) starter i slutten av juni som sommervikarar i Venstres stortingsgruppe.

Bigseth er ansatt i 60 prosent og Sandsmark i 80 prosent stilling. Bigseth jobber som journalist og oversetter med eget foretak, og hun står på 2. plass på valglisten til Nes Venstre denne høsten.
– Dette blir en spennende, lærerik og utfordrende periode, tror Bigseth.

Sandsmark er Østfold Venstres 1. kandidat til fylkestingsvalget. Han er også folkevalgt i Halden, samt sentralstyremedlem i Unge Venstre.
– En flott anledning til å bidra og få bedre innsikt i stortingsgruppens arbeid. Tror jeg kan lære mye i denne sommerjobben som jeg

kan ta videre i eget arbeid som kandidat i Østfold, men også gi tips og råd videre til andre Venstre-

folk i fylkeslaget, sier Sandsmark. Begge startet i stortingsgruppen 20 juni.

Tidenes sommerleir?

14.-18. juni 1926 ble Unge Venstres sommerleir arrangert for første gang, med Johan Ludwig Mowinckel som trekkplaster.

Sveinung Rotevatn

30. juli braker det løs på ny, med navn som Trine Skei Grande, Eirik Newth og Bjørn Erik Thon på plakaten. Unge Venstres sommerleir har lange tradisjoner, og årets leir ser ut til å bli rekordstor. Da Liberal gikk i trykken var det allerede 158 påmeldte, 30 flere enn fjorårets antall deltagere.

– Den store interessen rundt årets sommerleir skyldes nok først og fremst at organisasjonen generelt er i vekst, og at den store medlemsmassen ønske å engasjere seg i forkant av valget. I tillegg har vi et veldig bra program i år, og et solid rykte som årets definitive høydepunkt i organisasjonen, sier 2. nestleder Daniel Heggelid-Rugaas.

Selv om leiren er så godt som

fullbooket, er det fremdeles mulig å hive seg rundt og sikre seg en ekstra liberal sommerferie.

– Vi forsøker å presse inn de vi klarer. Faren for at man blir plassert i telt er riktig nok ganske stor om man melder seg på nå, men da blir også leiravgiften lavere, sier sommerleirgeneral Haakon

Riekeles, som garanterer seks solrike dager fylt med politikk, sørlandsdyll og nye venner fra hele landet.

Lurer du på om det fremdeles er plass til deg på sommerleiren? Send en e-post til haakon.riekeles@venstre.no, eller sjekk ut [sommerleir-siden på uv.no](#).

Klare for Hove

Navn: Martin Clausen-Bekkelien
Alder: 18
Fylkeslag: Oslo UV

Har du vært på leir før?

Nei, det har alltid kræsjet med andre ferieplaner.

Blir dette tidenes sommerleir?

Jeg tror i alle fall det blir veldig bra. Jeg har tenkt å vere aktiv i valgkampen, og tror dette blir en helt genial valgkampstart. Personlig gleder jeg meg nok mest til det politiske på sommerleiren, men det sosiale blir nok også veldig bra. Jeg har hørt at det bruker å være årets desiderte høydepunkt.

Navn: Hanne Kvilhaugsvik
Alder: 21
Fylkeslag: Hordaland UV

Har du vært på leir før?

Ja, dette blir tredje året jeg er med.

Blir dette tidenes sommerleir?

JAJA! Vi har påmeldingsrekord, det er valgår i år, det blir garantert sol – selvsagt blir det tidenes sommerleir. Jeg gleder meg spesielt til å treffe alle de nye medlemmene. Også krysser jeg fingrene for at det ikke blir regn, det er litt kjipt å sitte under telt under foredragene.

Navn: Andrea Frogner Bekkevoold
Alder: 17
Fylkeslag: Telemark UV

Har du vært på leir før?

Nei, dette blir første gangen.

Blir dette tidenes sommerleir?

Ja, klart det blir. Jeg gleder meg til å møte alle folkene, og til fotballcupen. Jeg er egentlig veldig dårlig til å spille fotball, men fylkeslederen min tvinger alle til å være med på laget. Også gleder jeg meg til å treffe de internasjonale gjestene!

Foto Martin og Andrea: Emilie Klovning. Foto Hanne: Tallak Rundholt.

Strutsepolitikk

Det heiter seg at ein skal lytte til born og fulle folk, for der får ein høyre sanninga. Ei anna gruppe ein bør lytte til er avgåtte politikarar – for dei har ingenting å tape.

Ei slik gruppe politikarar ein bør lytte til, er Global Commission on Drug Policy, ei ressursgruppe som inkluderer mellom andre tidlegare og noverande statsleiarar frå land som Hellas og Mexico, tidlegare generalsekretær i FN, Kofi Annan, tidlegare generalsekretær i NATO og tidlegare utanrikssjef i EU, Javier Solana, og ei rekke andre profilerte politikarar frå heile verda.

Kommisjonen kom tidleg i juni med sin rapport. Den soleklare konklusjonen er at krigen mot narkotika må avblåsast. Dødssofra er for mange, den svarte marknaden blomstrar og krigen er ikkje

i nærleiken av å bringe oss mot den nullvisjonen som dei fleste politikarar framleis klamrar seg til. Snarare gjer han alt verre. Kommisjonen går inn for å avkriminalisere all bruk, og meiner ressursane bør setjast inn på helsehjelp, ikkje fengsel. Skulder ved skulder med kommisjonen står anerkjente tidsskrift som The Lancet, British Medical Journal og The Economist.

Norske politikarar rakk knapt å kaste eit blick på rapporten før dei stakk hovudet i sanden, som ein gjeng politiske strutsar som nektar å ta inn over seg den overveldande dokumentasjonen som ligg føre. Og eg forstår dei godt. Det hadde vore utruleg flott om narkotikaforbodet førte til mindre narkotikabruk. Det hadde vore fantastisk om trugsmålet om fengsel og bøter sørga for at ingen brukte narkotika.

Diverre er ikkje dette tilfelle. Det som derimot er eit faktum, er at ein tredel av norske fangar sit fengsla for mindre narkotikalovbrot, at titusenvis av borgarar lever uverdige liv som sprøytenarkomane, og at narkotikaproblema i samfunnet har auka i takt med jamt høgare straffnivå. Professor i kriminologi, Ragnar Hauge, sa for ei tid tilbake at «å bruke straffelova som eit folkeoppdragande middel er misbruk av tvangsmakt». Eg trur også ein kan slå fast at å nekte å ta innover seg tunge faglege råd, er misbruk av politisk makt.

Å setje folk i fengsel for å skade seg sjølve er ingen farbar veg, korke prinsipielt eller praktisk. Det er på høg tid med ei heilt ny tilnærming til narkotikapolitikken.

Sveinung Rotevatn
leiar i Unge Venstre

UV'ere – ikke helt som andre ungdommer

I en tid hvor færre og færre bryr seg om klima og miljø, er dette saken som engasjerer desidert flest i Unge Venstre. Det kommer fram av årets medlemsundersøkelse.

Haakon Riekeles

På neste plass over Unge Venstre-medlemmenes prioriteringer kommer, ikke overraskende, skole og utdanning. Blant andre engasjerende saksområder finner vi liberal ideologi, personvern og rusomsorg.

Når det gjelder EU-saken skiller UV'ere seg markert ut i forhold til befolkningen for øvrig. Skuffende 22,5 prosent av norske velgere sa ja til EU i siste meningsmåling, og ungdom er den største nei-gruppen. Blant Unge Venstres aktive medlemmer svarer derimot 65 prosent at de er for norsk EU-medlemskap. Bare 14 prosent svarer nei, men resten er usikre.

– Det er tydelig at Unge Venstre-medlemmer er mer internasjonalt orientert og mer opptatt av demokrati og samarbeid enn det jevne medlem av oljegenasjonen, sier Sveinung Rotevatn i en kommentar til tallene.

Også i andre politiske spørsmål skiller Unge Venstre med-

lemmer seg ut. Mens ingen norske partier, med unntak av Venstre, våger å innføre heroinassistert behandling, har dette tiltaket støtte fra 77 prosent av de aktive medlemmene i Unge Venstre. Legalisering av lettere rusmidler støttes av 70 prosent, mens fri fildeling støttes av 65 prosent. Disse to sakene har det vært delte meninger om internt i organisasjonen, senest under forrige programbehandling på landsmøtet i 2010, men blant medlemmene er uenigheten altså liten.

UV'ere flest er også for lavere skatt, mens fattige 1 prosent mener skattenivået bør heves.

– Medlemsundersøkelsen er interessant fordi den viser at medlemsmassen som helhet er enig med de politiske standpunktene og prioriteringene organisasjonen har tatt under landsmøtene, sier nestleder Haakon Riekeles, som har stått for gjennomføringen av undersøkelsen.

– Tallene gir også indikasjoner om hva vi er gode på, og hva vi bør bli bedre på. At så godt som alle medlemmer sier de er veldig fornøyd med sommerleiren er spesielt gledelig, sier Riekeles.

haakon.riekeles@venstre.no

Ny UV-politikk siden sist

- Innfør hvite sertifikater i Norge
- Liberaliser regelverket for sæddonasjon
- La flere studere i utlandet
- Avskaff ordensvesenet
- Senk handlingsregelen
- Finansieringen av folkehøgskoler må endres
- Norge trenger en egen klimalov

Vil du vite mer om hvilke politiske standpunkter vi mener er mest liberale? Sjekk ut www.uv.no. Nettsidene våre kommer for øvrig i ny og forbedret utgave innen utgangen av juni. Til tross for stram økonomi i organisasjonen har en stor frivillig innsats gjort at uv.no snart er klar til å møte nye velgere og medlemmer i valgkampen. Alle liberale hjerter gleder seg.

B-BLAD

Retur:
Venstres Hovedorg.
Møllergt 16 0179
OSLO

Foto: Jan Skaregrøm

Bli med Venstre på Sørlandsferie!

Venstre inviterer **alle** interesserte til sommersamling i Sørlandets skjærgård.

I år starter Venstre valgkampen i Grimstad og Arendal. Fra 29. til 31. juli blir det politiske foredrag, skolering, historikk og sosialt samvær med Trine, Helge, Ola og resten av Venstres ledelse – og Venstre-folk fra hele landet.

Ikke gå glipp av muligheten til å bryne dine argumenter på andre Venstre-folk før valgkampen går inn i den siste fasen. Du kan delta på skolering eller rett og slett bare nyte Sørlandet sammen med andre liberalere.

Vi møtes på Strand Hotel Fevik i Grimstad for **historie og grilling på stranda fredag kl 18**. Lørdag blir det skolering i politikk og valgkampaktiviteter, parallelt med sosialt opplegg for barn og voksne, før vi setter kursen til Arendal, med **valgkampåpning, hagefest og båttur**. Senere på kvelden kan de som vil gå på Canal Street-konsert med **Bob Geldof**. Søndag tar vi turen innom Unge Venstres sommerleir for mer hygge og politikk, og avrunder med **hagesamling i Gunnar Knudsens barndomshjem**.

Du ordner overnatting selv hvis du vil bo på hotell. Vi har noen plasser til privat innkvartering – send epost til sorlandsferie2011@venstre.no.

Alle er velkommen – både små og store.

Sommersamling med Venstre

Strand Hotel Fevik
Grimstad
29.-31. juli

Si gjerne fra om du kommer til sorlandsferie2011@venstre.no

For detaljert program og oppdatert informasjon:
<http://www.venstre.no/sommersamling/>